

Värmlands Anor

2015:4

December 2015 Medlemstidning för Värmlands Släktforskarförening Årgång 32

Bilden tagen i Angersby, Sunne troligen år 1909.

1 Teofil Ceder 2 Hanna Andersson dotter till 3 Elisabeth och 4 Emil Andersson. 5 Anna Olsson.

6 Maria och hennes man 7 Albin Lind. Anna Olsson är mor till Teofil, Elisabeth och Maria.

På balkongen fr. vänster Vilhelm Olsson, Alma Olsson, Emanuel Larsson, Hanna Larsson, David Olsson, barnet på räcket okänd, Emanuel Olsson, Maria Olsson Karl Olsson i knät på pappa Emanuel, okänd kvinna, Astrid Olsson, syster till Karl, i knät på sin morfar Håkan Jansson.

Fotograf Teofil Ceder, som själv syns på bilden med snöret som löste ut kameran.

Läs mer om Teofil Ceder i detta nummer!

VärmlandsAnor

Författarna ansvarar för riktigheten i artiklar. Citera gärna VärmlandsAnor, men glöm inte att ange källa. Eftertryck av texter endast med författarens tillåtelse. Redaktionen förbehåller sig rätt att redigera insända bidrag.

ISSN 1400-1047

Upplaga 1700 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare

Hans Olsson, Forshaga

Redaktör

Carl-Johan Ivarsson, Finnögatan 4 B, 614 33 Söderköping
Tel 070-2253245, redaktor@varmlandsrotter.se

Layout

Kerstin Osterman, KEOZ, Skattkärr

Tryck

City Tryck i Karlstad AB

Föreningsfakta

Föreningen bildades 1983 och har till ändamål att stödja och stimulera intresset för släkt- och hembygdsforskning i Värmland och förena dem som delar detta intresse.

Föreningsadress

c/o Hans Olsson, Virvelgatan 77, 667 34 Forshaga

E-post: ordforande@varmlandsrotter.se

Organisationsnummer 873201-6897

Medlemsfrågor

Thore Jansson: medlem@varmlandsrotter.se

Medlemsavgift

Medlemsavgiften är 150 kr för ordinarie medlem och 50 kr för familjemedlem (2015) till svenskt plusgiro 46 96 60-5. Medlemmar i Norge betalar 140 norska kronor + porto 50 norska kronor till norskt postgiro 7877 08 16652.

Hemsida och e-mail

www.varmlandsrotter.se

e-mail vsf@varmlandsrotter.se

Föreningens styrelse

Ordförande Hans Olsson, Virvelgatan 77, 667 34 Forshaga Tel. 054-87 29 93

Vice ordförande Ann-Greth Carlsson, Gyllenflyktsvägen 15, 663 33 Skoghall Tel. 054-51 78 30

Sekreterare Gunnar Jonsson, Älvhagsgatan 25, 661 40 Säffle. Tel. 0533-105 59

Kassör Thore Jansson, Västra Ingersby 101, 686 94 Rottneros Tel. 0565-602 23

Ledamöter

Lars-Göran Jansson, Ingalills väg 10, 656 38 Karlstad. Tel. 054-83 75 81

Anneli Johansson, Snoavägen 4, 663 41 Hammarö. Tel. 054-52 13 86

Eva Lejrin, Orrholmsgatan 3, lgh 1603, 652 15 Karlstad. Tel. 054-202 21 76

Monica Lööf, Floravägen 24, 663 33 Skoghall. Tel. 054-51 73 10

Sune Paulsson, Hadar Grudes gata 10, 652 26 Karlstad Tel. 054-87 21 41

Sonja Skagerud Östlund, Cederroths väg 1, 663 33 Skoghall. Tel. 054-51 73 34

Stefan Svensson, Likenäsgatan 2, 654 68 Karlstad. Tel. 054-83 01 13

INNEHÅLL

- 3 **Drömmen om Kongo,**
Ragnar Johansson
- 7 **Nils Olsson Höij släktförening och några minnen från slakten Höij**
Gunn och Georg Höij
- 11 **Register till Bergskollegiums handlingar under 1600-talet**
Leif G.son Nygård
- 13 **Ett kungligt namn i 300 år**
Carl-Johan Ivarsson
- 15 **Ordföranden har ordet**
- 15 **Ur andra medlemsblad**
- 16 **Nu var det julen 1905**
- 17 **Tänk om farmors kanna kunde berätta sin historia**
Eva Lejrin
- 19 **Småskolläraryrinnan Sigrid Eriksson**
Anders Höglund
- 21 **Antavla nr 196**
- 22 **Utvandrarna från Ölme**
Kjell Toreld
- 23 **Antavla nr 197**
- 24 **Höstens program 2015**

Redaktörens ruta

Om det inte handlar om Värmland och Sverige i VärmlandsAnor så kan det ibland handla om "Norra Amerika". Men i detta nummer tar vi steget till en annan världsdel: Afrika. Syskonen Ceder från Sunne blev missionärer i Kongo vid 1900-talets början.

Jag har själv besökt "Norra Amerika" i oktober. Det blev intressanta återseenden och nya möten med släktingar, i Minnesota, Maryland och Virginia, men också lite besök på historiska platser utan "svensk" anknytning. Vi får se om något av det kan synas i bladets spalter så småningom.

Med det här numret finns inbetalningskort för 2016. Ni kommer väl ihåg att betala er medlemsavgift så snart som möjligt, sena betalningar kostar föreningen både tid och pengar!

Manusstopp för 2016:1 är 5 februari 2016

Drömmen om Kongo

av Ragnar Johansson

Syskonen Hanna och Teofil Ceder från Angersby, Sunne, hade en dröm om att få bli missionärer och att åka till Kongo (dåvarande Belgiska Kongo) för att tala livets ord till hedningarna. År 1905 gick deras dröm i uppfyllelse.

Deras föräldrar Anders Olsson och Anna f. Andersson flyttade från Ransäter till Angersby, Sunne 1871 där de arrenderade en gård. Föräldrarna blev omvända till Gud i början av den stora väckelserörelsen i senare delen av 1800-talet och barnen fick en uppfostran i kristen anda. Hanna f. 1877 och Teofil f. 1879 föddes som fjärde och femte barn i en syskonskara på sex barn. Anders bad till Gud att något av barnen skulle bli hans vittne. Hans önskan gick verkligen i uppfyllelse, men han fick aldrig uppleva detta. Han dog redan den 4 april 1890. Modern, Anna, däremot överlevde alla utom ett av barnen.

Ett år efter Anders död, i april 1891, flyttade Anna och barnen till Hasselbol, Alster där en bror till henne bodde. Teofil flyttade senare samma år vidare till en yngre bror till hans mormor. Han blir kvar där i 6 år. Teofil skriver i sin självbiografi 1905: "att under denna tid förlorade jag friden i Gud, men fann den åter den 14 mars 1896, då jag på allvar lämnade mig åt Herren. Så länge jag minns tillbaka har jag tänkt på och talat om, att jag skulle bli predikant. Ehuru tanken på predikokallet aldrig dog under den tid, jag var utan frid vaknade den likväl till nytt liv efter min omvändelse. Då började jag också innerligt längta efter, att få tala livets ord till hedningarna. Men hur skulle jag bli i tillfälle att göra detta? Jag trodde mig äga allt för små förutsättningar för att vinna inträde i och kunna genomgå missionsskolan. Härtill kom att jag ännu enligt stadgarna

var för ung att tänka på denna skola".

Teofil flyttade till Sunne och arbetade som snickare vintern 1897-98. I juni 1898 reste han till Drammen i Norge, där han arbetade inom byggnadssnickeri- och timmermansfacket i något över två år. Under vistelsen där deltog han i en liten evangelistkurs, varefter han i sällskap med en annan person reste omkring en månads tid och vittnade om Herren. Under hela tiden hade tanken på missionsfältet stått klar. Nu hade han åldern inne men av förut anförda skäl tänkte han först erbjuda sig som praktisk arbetare för Kongo, ty han kunde ju även då, menade han, "bli till mycken välsignelse för hedningarna".

Till missionsskolan

Sedan Teofil pratat med personer, som kände missionsarbetet bättre och inhämtat deras mening beslutade han sig för att genomgå missionsskolan. Och så i förtröstan på Herren vågade han det djärva steget att år 1900 lämna in sin ansökan och han blev antagen. Under åren 1900-1904 studerade han på Svenska Missionsförbundets missionsskola i Stockholm. Efter utbildningen reste han omkring i Sverige och predikade samtidigt som han samlade in pengar till missionen.

Den 12 mars 1905 började Teofil ordna med sin utrustning för resan till Kongo. Han reste till Värmland och kom till Forshaga den 20 mars, där hans mor Anna bodde tillsammans med systemen Maria och hennes man. Hans mor kunde på grund av sjukdom och

Hanna och Teofil Ceder innan avresan till Belgiska Kongo. Fotograf Carl Sandels Stockholm.

kraftlöshet inte stiga upp när han besökte henne och han trodde att han aldrig mera skulle få se henne i detta livet. Under de dagar han var i Värmland åkte han runt till olika platser och predikade. Han besökte också sin syster Elisabeth i Sunne samt släktingar och vänner. Den 6 april återvände han till Stockholm. Formellt avskildes han till missionär i Uppsala den 9 april 1905 i Uppsala. På väg till Kongo gjorde han ett nästan tre månader långt stopp i Paris för språkstudier. Han åkte från Stockholm 13 april 1905. "Om än mödosam, har vistelsen i Paris varit trevlig", skriver han i ett brev.

Hanna flyttar 17 år gammal från Alster till Karlstad 1894, och arbetar som piga. Hon återkommer därifrån 1898 och bosätter sig först hos sin mor i Hasselbol, Alster och senare när modern och hennes syster Maria flyttar till Grava 1899, till sin morbror Olof Andersson på samma ort.

Hanna var fast i sin tro hela tiden till skillnad mot Teofil som vacklade i sin tro i ungdomsåren. I november år 1900 reser Hanna till Uppsala. Där arbetar hon som hushållerska

på Uppsala Läns Idiotanstalt, i Rickomberga. År 1902 gick hon en sjuksköterskekurs på Akademiska sjukhuset i Uppsala, 1902-1903 Elsa Borgs bibelkvinnokurs, missionskolan 1903-1904 och läsåret 1904-1905 småskolelärarinneseminarium vid Ateneum i Stockholm. Hon avskildes till missionär den 9 juni 1905.

Nu var det dags att resa till Kongo. Hanna Ceder och två av hennes missionärskamrater, Elisabeth Dahlqvist och Ida Larsson, reste från Malmö till Antwerpen, Belgien, med tåg den 3 juli 1905. Teofil kom med tåg direkt från Paris till Antwerpen samma dag och dagen efter stod han på järnvägsstationen där och väntade på de andra reskamraterna. Klockan 13 den 6 juli lämnar de Antwerpen med ångaren Leopoldville. Resan gick via England, Teneriffa och Sierra Leone.

De anlände till Matadi, Kongo, den 28 juli i det land de sett fram emot att få verka i. De klev av båten och fortsatte sen till missionsstationen i Londe för att vila upp sig efter resan.

Diadia

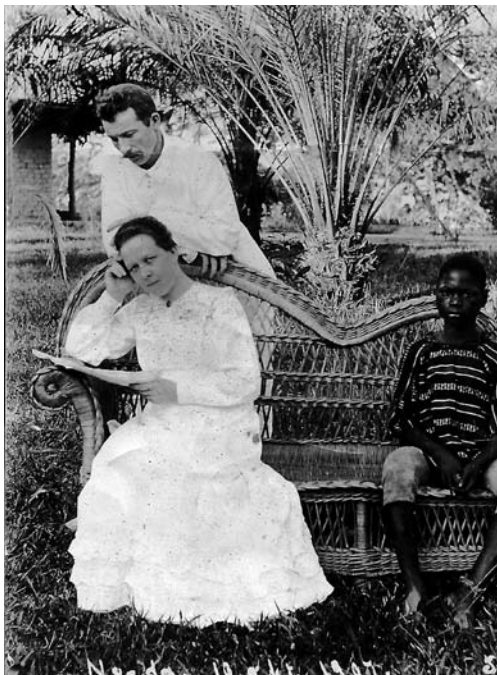
Hanna och Teofil hade fått sin placering i Diadia. Efter någon dag fortsatte Teofil till Diadia.

Hanna fick bli kvar i Londe en tid på grund av att en av missionärerna där hade blivit sjuk. Den 4 september fick hon lämna Londe för sin färd till Diadia och kom fram den 9 september. Där träffar hon sin bror Teofil som redan varit där en månad. ”Jag skall ha mitt hem på Diadia så länge Gud vill”, skriver hon.

Den 17 september skriver Hanna i sin dagbok. ”Denna dag heter Hildegard hela dagen. bröderna höllot tal för syster Hildegard (Nilsson) vid frukostbordet. I e.m. drucko vi kaffe i mitt rum, likasom vi ha

gjort i Teofil's en gång. Jag hade litet kaffe och pepparkakor kvar som voro från Forshaga och det smakade mycket gott att äta och dricka därav”.

Till sin hjälp på stationen hade de infödda tjänare. Hanna hade i bland problem med att få dessa att göra som hon ville. ”De äro snälla men behöva alltid tillsyn”, skriver hon. Hanna skötte det dagliga arbetet på stationen tillsammans med tjänarna men hon var även lärare på den skola de hade på stationen.

Alma Johansson och Teofil Ceder Ngada 10 oktober 1907. Fotograf förmodligen Teofil Ceder.

Teofil förlovade sig den 25 januari 1904 med Alma Johansson, f. 1881 i Grums. Almas mor dog när hon var liten och fadern gifte om sig. Nyårsnatten 1900 lämnade Alma sitt hjärta åt Herren och en tid därefter kände hon sig av honom kallad att verka hans verk i Kongo. Hon var då i Stockholm där hon arbetade som sömmerska. Hon gick i missionskolan 1904-1905 och Ateneum för flickor i Stockholm 1905-1906. Den 25 mars 1906 avskildes hon till missionär i Karlskrona.

Hon skriver att hon påbörjade resan till Kongo lördagen den 12

maj 1906 från sitt hem i Värmland och att hennes reskamrater Maria Persson och Per Markus påbörjade resan från Stockholm samma dag. De kom till Malmö på kvällen och där var de kvar tills på måndag morgon när de tog färjan över till Köpenhamn. Från Köpenhamn reste de vidare över Själland till Korsör, Kiel och Hamburg till Antwerpen. Fredagen den 8 juni kom de äntligen fram till slutdestinationen Matadi. Därifrån fortsatte de till Londe missionsstation där de vilade upp några dagar innan de fortsatte till sina missionsstationer. Alma började arbeta i Diadia, där Hanna Ceder var stationerad.

Den 22 september 1906 skriver Hanna ett brev till sina missionsvänner i Forshaga och berättar att den kalla årstiden lider mot sitt slut. I brevet berättar hon om en auktion som de haft och att Per Markus hade varit på Diadia och att han och Alma låg sjuka i feber samtidigt. I ett brev två dagar senare skriver hon till predikant Forsgren att ”Om jag lever och kommer hem, skall jag väl berätta för dig, hur man behandlas i feber. Det är pressande må du tro”.

Hanna kom aldrig hem. I slutet av oktober 1906 blev hon svårt sjuk och dog den 10 november kl. 10 minuter i tre på morgonen av hematurisk feber. En sjukdom som gör att urinen färgas mörkt röd och ger feber. Det fanns en medicin som de gav henne mot sjukdomen men den hjälpte inte.

Efter att Teofil och hans kamrater på missionsstationen gjort henne i ordning lade de kroppen på verandan och lade sig att sova. När dagen grydde snickrade Teofil och S. A. Flodén ihop en kista av ohyvlade mahognybräder. Kistan klädde de invändigt med vitt tyg och utvändigt med mörkblått tyg. De band två kransar av palmkvis-

Teofil vilar sig på Hannas grav i Diadia.
Fotograf Teofil Ceder.

tar, blommande orange (apelsiner), myrten och akacia som tillsammans med lösa blommor prydde kistan. Kl. 11 samlades missionärerna och byfolket vid graven. Hanna var den 8:e missionären som begravdes i Diadia. Hanna blev 29 år gammal.

Teofil skriver ett 30 sidor långt brev hem till sin mor och syster i Forshaga och berättar om dödsfallet och hur hennes tillhörigheter skall fördelas enligt testamentet. Enligt stadgarna skulle missionsförbundet ha hälften av kvarlåtenskapen eftersom Hanna dog inom loppet av tredje halvåret i Kongo.

Stationen i Diadia lades ner i december 1906 och Alma flyttade då till Ngada. Hon förestod skolan där. Alma och Teofil hade förberett sig för att gifta sig 1908. Men döden kom emellan. Hon dog på eftermiddagen den 21 april 1908 av hematurisk feber, samma sjukdom som Hanna avlidit av ungefär 18 månader tidigare, och begravdes dagen efter. "Alma hade alltid varit frisk och stark hemma, hon hade sagt att hon aldrig varit sjuk förrän hon kom till Diadia", skrev Teofil senare. Teofil såg sin Alma sista gången den 13 februari då han påbörjade en resa ut i landet. Samma dag som han fick sista brevet från Alma fick han också dödsbudet. När det nådde Teofil hade det redan gått en vecka. Alma blev 26 år gammal.

Teofil arbetade på många missionsstationer i Kongo. Det var inte bara vanligt missionsarbete han sysslade med. Eftersom han var kunnig snickare fick han också vara med och bygga hus vid stationerna. I ett brev till missionsvännerna i Forshaga den 25 januari 1908 skriver han: "Praktiskt och rent andligt arbete växlar, men under allt är mitt mål att göra insatser för evigheten". I samma brev ber han om pengar för till frakt för glastrutor som han beställt hos Handlare J. Rendahl i Karlstad. Teofil hade beställt glas till 12 fönster till kyrkan som de håller på och bygger i Kibunzi. "Frakten kostar nog 2/3 eller mer av glaskostnaden", skriver han. Han skriver också "Men given i så skolen I giva med hjärtat, ty eljest fån I ej lön!".

Professor D:r Yngve Sjöstedt på Naturhistoriska Riksmuseet skriver den 27 maj 1908 till Herr Missionär Teofil Ceder, Matadi och önskar insekter och spindlar. Han skickar en låda med material för förvaring och en instruktion om hur det insamlade skall prepareras innan. Av brevet framgår att de haft kontakt tidigare. Etnografiska museet i Stockholm har en hel samling med föremål och foton från Teofil Ceder.

Den 4 oktober 1908 reste Teofil hem till Sverige för att vila upp sig. Han reste tillsammans med en annan missionär, Per Markus, som var på väg hem efter att ha varit i Kongo tre gånger. Hans familj fanns i Sverige. Markus var sjuk då han lämnade Kongo och blev allt sämre under resan. Han dog den 15 oktober på morgonen kl. 07.22 och timmarna innan hade han haft 43.5° C i feber. Kl. 10 begravdes han i havet, insvept i den engelska flaggan.

Teofil kom till Sverige den 26 oktober 1908. Strax därefter började han studera på Tand-

läkarinstitutet i Stockholm för att lära sig tandläkaryrket, en kurs som avslutades i april 1909. Sina kunskaper skulle han använda för att hjälpa sina olyckskamrater i Kongo. Det var inte bara hans missionskamrater som fick hjälp utan också andra vita och svarta som behövde tandvård. I ett senare brev kallar han sig "tand-kvacksalvare" och inte tandläkare. Efter att han avslutat sin utbildning predikade han på olika platser i Sverige. Han var till Norrland, Gotland och Bohuslän. Dessutom predikade han i Värmland bl. annat i Forshaga, Munkfors och Sunne.

I månadsskiftet april/maj 1910 lämnar han Sverige på nytt tillsammans med Emil Ekström och beger sig åter till Kongo. Den 5 maj avgår båten SS Bruxellesville från Antwerpen och den 26 maj anländer de till Matadi, som var slutstation på resan till Kongo. I Matadi blev de hämtade i mindre båtar som förde dem till Londe missionsstation. "Första dagen i Londe började jag min tandläkarpraktik både hos de vita och de svarta och jag skall besöka de flesta stationerna innan jag går till Brazzaville (Franska Kongo)", skriver Teofil i ett brev till missionsförbundet.

Tandläkaremotagning 14 maj 1910.
Fotograf signatur K. E. L.

Livia

I Sverige hade han träffat sin blivande fru, Livia Dahlström, född i Sala 1878. Från december 1908 till våren 1910 arbetade hon på missionsexpeditionen i Stockholm. De förlovade sig innan Teofil åkte tillbaka till Kongo.

Livia utbildade sig till missionär. Vid generalkonferensen i Stockholm 1910 avskildes hon som missionär. Livia lämnade Sverige den 5 september 1910, Antwerpen den 10 och var framme i Londe Kongo den 3 oktober. Hon blev placerad vid Madzia missionsstation i Franska Kongo.

”På midsommarafton 23 juni 1911 gjorde jag mitt intåg i Brazzaville, Franska Kongo”, skriver Teofil. ”Underlig kände jag mig till mods när jag slog upp tältet på ett hörn av tomten och tog där min bostad”.

När de hade fått upp de första brädhusen kunde Teofil och Livia gifta sig och flytta ihop. Hon kom till Brazzaville den 22 september och den 29 september gifte de sig. Det var borgmästaren i Brazzaville som vigde dem. Henning Lindgren skriver att när Livia kom i slutet av september så blev han befriad från den krävande sysslan att ha hand om hushållet.

Missionsstationen i Brazzaville byggs upp

Under 1912 arbetade Teofil mycket med bygget av missionsstationen och arbetet runt detta med all sin byråkrati. De slog tegel och murade upp nya byggnader. Men han hann också predika och naturligtvis att dra ut eller laga tänder. I november skriver han att hade fått sin tandläkarestol ”och vilken skillnad det var mot en vanlig däckstol”.

Teofil skriver att när han var hemma i Sverige så bad han riksdagsman Göthberg i Munkfors hjälpa till att skaffa präktiga stenverktyg särskilt avsedda för träarbete. ”I stället

Teofil och Livia gifter sig den 29 september 1911. Fotograf okänd.

för stenborr beställde jag större och mindre träkilar. Jag ville att ungdomsföreningen i Munkfors skulle betala verktygen men Bruksförvaltaren svarade godhetsfullt att Uddeholms bolag ville skänka dem. Det var hederligt!”

Tandläkareverksamhet hade varit ganska vittomfattande år 1912 och nettointkomsten var 490:63 kr, skriver Teofil. Det är missionärer som gjort en flera veckor lång resa för att få tandläkarhjälp. Han nämner också att de köpt en tegelpress och med hjälp av denna hade de sedan juli månad slagit 130000 tegel.

I början av oktober 1913 reste Teofil och Livia hem till Sverige. De kom till Stockholm den 1 november 1913. Han fortsätter nu sin utbildning vid Tandläkareinstitutet och han går också fortbildningskurser i franska och engelska.

Familjen

Den 3 december 1914 fick Livia och Teofil en son, Carlo och 9 månader senare reser de tillbaka till Kongo utan sonen, den lämnar de kvar i Sverige hos ett missionärspär i Västergötland. De tyckte livet var för farligt för små barn i Kongo och

när de reste pågick första världskriget. Den 7 september 1915 reser de och den 30 oktober kom de tillbaka till Brazzaville. Teofil berättar i ett brev från 8 januari 1916 att han redan i Boma fick börja arbetet och när de kom fram till Matadi blev han helt överlupen av lidande människor. Han gjorde 27 fyllningar i en kamrats tänder på en gång.

Livia och Teofil fick sin andra son Tore, den 12 maj 1917 i Brazzaville. Han dog den 23 juli 1918 och drygt ett år senare dog Teofil. Det var den 26 juli 1919 kl. 1.30 på morgonen. Han begravdes samma dag kl. 4 på eftermiddagen och fick sin sista bredvid sonen Tore. Teofil blev 40 år gammal.

I ett eftermäle skrivet av P. A. Westlind skriver han att ”Teofil begåvning var mångsidig. Genom sin praktiska duglighet gjorde han ett förtjänstfullt arbete i olika byggnadsföretag. Han var lika vänlig och bestämd mot den fattige och föraktade hedningen, vars frälsning låg honom ömt om hjärtat, som mot den rike och högt uppsatte europén, för vilken han dock vittnade om sin Frälsare och Gud. Han var en tränad fotgängare och gjorde mycket långa resor på ovanligt kort tid. Vid våra

*Teofil Ceder.
Fotograf Oskar Nyström Forshaga.*

Missionsstationen i Brazzaville under uppbyggnad. Fotograf okänd.

Missionsstationen i Brazzaville är klar. Fotograf okänd.

konferenser har han alltid haft sitt arbetsrum i ett hörn av konferenssalen. Han har borrarat, plomberat, gjort plåtar m.m. och samtidigt följt med förhandlingarna och deltagit med lika stort intresse som någon annan. Han var en avgjord fiende till allt fusk på vilket område det än förekom”.

Efter Teofils död bestämmer sig Livia för att lämna Kongo och resa till Sverige. Den 16 september 1919 togs hennes bagage till tullen. Ett kolli utgjorde av en ark vägande 200 kg och innehållande kuriositeter. “Kl. 3 på eftermiddagen den 28 september lämnade P. A. Westling med fru, fru Ceder, fru Malmqvist med två små barn samt Hulda Jansson Brazzaville för resa till Sverige” skriver N. G. Anvill.

I Sverige återförenas Livia med sin son. De flyttar först till Forshaga

men 1923 flyttar de till Borås och 1926 till Uppsala och senare till Stockholm. Efter sin hemkomst deltog hon med stort intresse i det evangeliska arbetet. Missionsförbundets syförening för den yttre missionen hade i henne en trogen och ivrig arbetare, skriver Åke Breving i årsskriften *Ansgarius* 1952. Livia dör 1951, 73 år gammal.

Teofil hade ett önskemål att sonen Carlo skulle fostras och bli hans efterträdare i Kongo. Men så blev det inte. Sonen blev kvar i Sverige och dog för något år sen men hans ättlingar finns kvar i livet.

Hannas och Teofils mor, Anna dog 1931 i Forshaga, 91 år gammal, hon hade då överlevt fem av sina sex barn. Det var bara Maria som hon bott hos i Forshaga som var kvar.

Belgiska Kongo, nuvarande namn Demokratiska republiken Kongo. Kallas ofta Kongo-Kinshasa.

Franska Kongo, nuvarande namn Republiken Kongo. Kallas ofta Kongo-Brazzaville.

Källorna till artikeln är kyrkböcker, brev till olika personer, dagböcker och kopior av tidningarna *Missionsförbundet* och *Barnavännen* och årsskriften *Ansgarius*. Tidningskopior och brev fanns att läsa hos Forshaga missionsförsamling. Visst underlag har också fotograferats hos Riksarkivet i Marieberg, Stockholm där Hannas och Teofils privata handlingar finns arkiverade.

Bilderna har lånats av Ingemar Andersson, barnbarn till Hanna och Teofils äldsta syster Elisabeth.

Namnen på de personer som står på balkongen i Angersby har Berit Persson, dotter till Karl Olsson bidragit med.

För den som har missionärer i släkten och intresserad att läs om dem i dess arbete kan det finnas mycket att hämta i tidningen *Missionsförbundet*. Missionärerna skrev till Missionsförbundet som publicerade breven i tidningen. Den finns hos Kungliga biblioteket i Stockholm och hos Riksarkivet i Arninge, Stockholm. Tidningen kom ut under åren 1886-1940.

*Redaktionen önskar
alla en*

Nils Olsson Höij släktförening och några minnen från släkten Höij

av Gunn och Georg Höij

Släktföreningen startades i maj 1991 på Hennickehammars gård i Filipstad. Idén att starta en släktförening kom av att det fanns så många personer i släkten på skilda orter i vårt land. Släkten var väl utforskad av Georgs morbror Edvin Höij i Timrå.

Bror Edvin Valdemar Höij föddes 12 juni 1890 i Finnshyttan, Färnebo som tredje barn till Carl Johan Höij från Sandtorpet i Varnum och Katarina Eriksdotter från Rundsjötorp i Östmark. Edvin Höij gick i Filipstads lägre allmänna läroverk 1904-1907, arbetade på Finnshyttans gjuteri 1907-1908, Årås sulfutfabrik 1909, Essviks sulfutfabrik i Medelpad 1910, Ulriksfors sulfutfabrik i Jämtland 1917-1927, som förman från 1918. 1927-1932 var han driftsverkmästare vid Essvik och 1932 till pensioneringen 1955 förman vid Östrands sulfatfabrik i

Nils Johan Nilsson Höij (1830-1883) och hustrun Lovisa Bengtsdotter Hagfeldt (1832-1918). I knät Otto Fredrik (1877-1973), stående bakom Gustav (1861-1909), Maria Lovisa (1856-1924) och Augusta Matilda (1871-1887). Bilden från 1882.

Timrå. Edvin avled 28 maj 1965 i Timrå. Han var sedan 1917 gift med Mary Ottilia Bergman, född 1887 i Timrå, som avled 1976. Två döttrar föddes i äktenskapet: Svea (1918-2013), folkskollärarinna i Stockholm, gift Gyldberg, och Gerd (1919-2007), musikdirektör i Härnösand.

Det finns i släktföreningens samlingar några intressanta berättelser kring några släktmedlemmar, som förtjänar att läsas av flera. Den första är Edvins far Carl Johan Höijs berättelse om sin egen far, Nils Johan Höij, född den 1 januari 1830.

Om Nils Johan Höij av Carl Johan Höij

Min far föddes på soldattorpet vid Höije gård i Varnums församling av Värmlands län. Vid 8 års ålder blev han skjutsgosse vid gästgivargården i Kristinehamn. Var där i några år och kom då i tillfälle att gå en skriv- och räkneskola i 24 timmar (på den tiden var ingen ordnad skolgång). Tjänste sedan dräng i Höije gård. Gifte sig vid 24 års ålder med Lovisa Hagfält och bosatte sig på ett ställe som hette Fältet, en bit norr om Övre Kvarn, då var han med och grävde kanalen emellan Nässundet och Sjöändan (Norsbäcken) där ådrog han sig en sjukdom som hette gastrisk hjärnfeber, låg sjuk i 27 veckor. Han hade först ljust hår och skägg efteråt fick han ramsvart hår och skägg.

Blev sedan torpare vid Lassegård (Posseberg), slet där hund några år, flyttade därifrån när jag var på 4:e året. Köpte då en hage vid Lillheden och börja att bygga en stuga, fast ej på en gång. Arbetade vid Sjöandsbanan, dagspenningen

Carl Johan Höij (1858-1930)

var då 1:-kr om dagen. Han kom sedan in vid verkstaden.

År 1868-69 var det hungersnöd och missväxt, så då fanns det ej arbete att få på något vis. Då slöjdade han hemma, soffor, bord, stolar. En vanlig kökssoffa fick han 4:- kr för.

Vid den tiden fick han arbete vid en tändsticksfabrik (Nybo). Då fick jag sluta skolan för att hjälpa honom där, var inne på skolan ½ timme var dag och läste upp läxan.

1870 började han vid verkstaden igen, då fick han börja göra smörjdynor till järnvägsvagnar på övertid. Det blev mer år från år, några år därefter bad han Disponent Asplund att få göra dem hemma. Det arbetet kunde vi hjälpa till med hemma, tubrensare gjorde han även och tvättbräden och då byggde han en liten snickarverkstad där hemma och det gick ganska bra för honom i många år. Han dog 53 år gammal 1883 i augusti.

Det kunde vara mycket mer att skriva om min far. Han var liten

Edvin Höij (1890-1965), sulfatsfabriksförmän och släktforskare i Timrå

och klen till växten, men mycket arbetsam. Stor rökare, smaka sprit men var högst sällan överlastad, var sällan hård emot oss barn om ej mor reta upp honom, var mycket road av läsning, kunde skriva och räkna mycket bra.

Detta är upptecknat av C.J. Höij

Avskrift direkt från originaluppteckningen sam Carl Johan Höij gjort till sin son Edvin Höij någon gång under 1920-talet.

Edvin Höijs anteckningar om sin far Carl Johan Höij

Carl Johan Höij föddes 24/9 1858. Utflyttade från Kristinehamn till Borås 1887. Bosatt vid Finnshyttan, Filipstad från 1889 i mars till sin död 23/11 1930. Gjutare.

Gift första gången 4/8 1887 med Katarina Eriksdotter född i Rundsjötorp, Östmark 29/9 1865, död 10/10 1905.

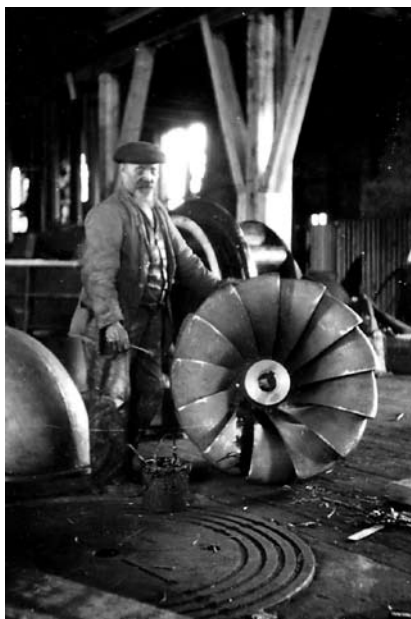
Far var duktig gjutare men även kunnig i smide och snickrade ofta hemma. Han hade gjutsand hemma och gjorde fotografiramar, askkoppar och dyl. av zink, som han smälte i spisen. Försilvrade och förgyllde dem med tinktur. Dessa saker fanns säkert i många hem i Finnshyttan. På fritiden fiskade han gärna samt läste böcker, som han

lånade i sockenbiblioteket i kyrkan men köpte sig själv också en hel del. Han kunde ej låta bli brännvinet och blev då skrytsam, bråkig och oresonlig. Hemlivet blev därigenom många gånger tråkigt med tråtor, tårar och förstörda helger och söndagar. Far plågades ofta av reumatisk värk under den tid jag var hemma, och låg på lasarettet och badade vid Kalhyttan. Han använde snus – ”Ljungslövs ettan”.

Då jag som 17-åring var med honom i gjuteriet varnade han mig ofta för att inte ta i för hårt eller bränna mig vid gjutningen. Bouppteckningen vid mammas död visade en brist på ett par hundra kronor. Jag renskrev den, kommer jag ihåg.

Far hade blå ögon och skägg och hår av ”ljus” färg. Mamma hade svart hår och grönbå ögon. Far hade ingen sångröst, men han brukade tralla på ”Napoleons marsch över Alperna”. Mamma hade god sångröst och sjöng till min förtjusning bland andra ”Björkens visa” och ”Uppå Alpens isbelagda spira”.

Om jag ej minns galet hade far varit gjutare vid Bolinders i Stockholm och i Avesta före giftermålet.

Carl Johan Höij på sin arbetsplats, gjuteriet i Finnshyttan.

Mor hade ledvatten i knäna och plågades då hon skulle ligga på golvet och skura. Jag minns att det var som en liten påse kring knälederna. 1903 log hon på lasarettet och blev opererad i vänstra knät och 1905 låg hon åter på lasarettet hela sommaren för högra knät. Det sades att det blev benröta. Hon kom inte tillbaka hem utan slutade sina dagar den 10 oktober 1905, endast 40 år gammal.

Far hade fria husrum, ett rum och kök, på ”Västerås” vid Lersjön, samt fri ved och potatisland. Årsförtjänsten var omkring 1000-1200 kronor då jag gick i skolan. Symaskin hade Mamma som hon flitigt använde. Vagga hade vi åt alla barnen. Mamma brukade härma Einar, då han ej tyckte om att vagga Linus så sa han: ”Öm vi inte hade den här pojken ändå”.

Mamma var noga med att vi skulle läsa läxorna och bannade oss ofta, varnade oss för allt rackartyg och ville vi skulle bli rättskaffens ungar. Hon ville även se vad jag läste i läroverket, fastän hon inte förstod det, och då jag kunde spela en enkel melodi på fiolen kunde hon ej låta bli att visa hur förtjust hon var. Hon följde med i noterna fast hon ej kunde dem. Mamma utflyttade från Östmark 1883 till Kristinehamn och var där i tjänst i familjer. Jag har glömt de namn hon nämnde. Hon hade strävsamt, men jag minns att hon skrattade också gott ibland.

Far gifte sig andra gången med Augusta Karlsson från Persberg. Hon kallades Agda och var född 20/2 1872, dog 7/2 1931. Hon hade flera barn före sammanlevnaden med far. Några av dessa barn synes ha kallat sig Höij, liksom barnen till Carl Johans dotter i 1:a äktenskapet Lilly, gift Eriksson.

Carl Johan Höij föddes 1858 och dog 1930. Han var således 10 år när

han fick sluta skolan för att hjälpa sin far på tändsticksfabriken. Se vidare C.J. Höijs beskrivning av sitt eget liv.

Enligt Edvin Höijs anteckning fick Nils Johan Höij bronsmedalj av hushållningssällskapet. Den förvarades då hos sonen Fredrik Höij i Göteborg.

Brev från Carl Johan Höij till sonen Edvin Höij

Min käre son Edvin, du har bett mig skriva min levnadshistoria och jag skall försöka, men bristfällig blir den nog, men sanningen skall jag följa så godt mitt minne tillåter.

Jag är född den 24 september 1858 i Sandtorp under Lassgård i Varnums församling av Värmlands län, 7 kilometer söder om Kristinehamn, uppväxte i mycket fattiga omständigheter. Havrebröd var min dagliga kost. Det första klara minne jag har var när min Mormor dog (Maja Hagfält). Jag var då 3 år. Ett år därefter flytta vi till Farbror Olle på Lillheden. Då börja far att bygga en stuga med 2 rum. Jag var ju med och hjälpte till men det mesta att vara i vägen för far. så

fort jag kunde göra någon nytta så fick jag skuta upp lera att blanda i gruset så det skulle växa potatis åt oss och var med att plantera björkar, som ännu står kvar.

Så kom jag i skola hos en kvastgumma, fick betala 6 skilling i veckan. Fick lära mig att draga ved och ris ur skogen och a b c d. Det var allt jag fick lära, kom sedan i småskola i staden. Vid den tiden byggdes järnvägen mellan Laxå och Norge.

Av en luffare lärde jag mig att göra lampborstar och tala om för far hur det gick till. Sen gjorde far många borstar och sålde.

Vid 11 års ålder fick jag följa far i arbetet först på tändsticksfabriken sedan efter Sjöandsbanan, där vi satte opp staket i flera somrar. Så skolan blev mycket försummad för mig. Men sedan gick jag i skriv- och räkneskola 2 timmar var lördagskväll den tid på året, som den varade.

Under åren 67-69 var det svåra tider, missväxt på allting och svårt efter arbete. Det var att äta havrebröd och doppa potatisen i salt. På

vintern 67 gjorde far och jag en affärsresa genom Varnum, Visnums och Kils socknar. Vi hade lampborstar och litet krimskrams från Jernboden att sälja och bytte oss till mat av alla slag och kom tillbaka med mat för halva vintern.

På våren 1873 fick jag börja i Gjuteriet, läste för prästen vid samma tid. Fick till att börja med 50 öre om dagen, 11 timmars dag. Det var ej då som nu för lärpojkar, ovet och stryk och tvingat att göra det som ej rätt vart att hämta brännvin och öl det var dagligt göra första tiden.

Då jag varit i gjuteriet ett par år blev jag erbjuden att få komma i maskinverkstaden, men av oförstånd blev jag kvar där jag var. Vid 18-19 års ålder var jag svårt ansatt av reumatisk värk i benen och låg sjuk i nervfeber i 7 veckor. Vid den tiden, den 25 nov 1877 slutade jag. Fick plats på Nya gjuteriet i Kristinehamn, på gamla hade jag ej mer än 17 öre i timmen på Nya fick jag 25 öre i timmen. Var där till julen 78, fick då plats i Väse som ensam gjutare, fick där göra i ordning allt som behövdes till ett nytt gjuteri ställa upp och mura ny ung göra flaskor och köra hem gjutsand.

Fick betala för mat och husrum och tvätt 75 öre om dagen. 25 öre i timlön 11 timmars dag, ackord ibland, förtjänste omkring 4-5 kr om dagen.

Brevet är från 1920-talet och är här avskrivet exakt med stavning etc. Någon fortsättning på detta brev har vi ej funnit bland Edvin Höijs papper.

Carl Johan Höijs hus Västerås i Finnshyttan, Färnebo.

Register till Bergskollegiums handlingar under 1600-talet

Bergskollegium var det statliga ämbetsverk som från 1637 hade det övergripande ansvaret för bergverken och bergshantering i riket. Tillsammans med dess förlängda arm, Bergslagsstaterna med bergmästarna i spetsen, hade myndigheten tillsynen över den så viktiga näringen.

Men handlingarna från verksamheten är otillgängliga och svåra att få grepp om. Något övergripande register till de olika serierna finns inte. Som forskare får man beställa in max. 5 volymer åt gången för att läsa registren till varje volym, vilket är ett omständligt och tidsödande arbete. Och bor man dessutom utanför huvudstaden blir det också kostnadskrävande.

Det är därför synd att inte Riksarkivet eller något företag (Arkiv Digital) verkar ha för avsikt att göra registren tillgängliga digitalt. För tro mig: i dessa volymer döljer sig verkliga "skatter"! Nu har jag på eget initiativ i någon mån försökt råda bot på detta genom att digitalisera registren till de mest betydelsefulla serierna under 1600-talet.

Handlingarna är registrerade alfabetiskt och rör i grova drag ort, sak, person, inte sällan under korthuggna och oprecisa rubriker. Korrespondens mellan bruksägare och ämbetsmän vid kollegiet är förvisso ofta förekommande, men volymerna rymmer mycket mer än så. De allra flesta rubrikerna rör ort- och personnamn (orterna innefattar bergslag, bruk, gruvor, hyttor, hammare, socknar och städer).

Omnämnda orter, saker (ämnena) och personer med anknytning till Dalsland och Värmland är t ex: *Karlstads borgare – Koberg, ett silverstreck – Kroppa bruk – Nyeds sockens bergsmän – Pubviken, Visnums härad – Tye, ett silverstreck*

i Värmlands Dal – Långbansändes hyttelag – Bergsman Per Andersson från Nordmarksgruvan – Hylte hemman i Kroppa sn – Långbanshyttan – Värmlands bergslag – Hammarsmederna i Värmland – Forshytte bergsmän i Värmlands bergslag.

Övergripande rubriker som ofta återkommer är t ex Rannsakingar och Relationer. Vanligt är också ospecificerade rubriker på personer, som t ex Anders Larsson, bergsman. Detta kräver då närmare undersökning om vad rannsakingen/relationen handlar om eller om det är just den Anders Larsson jag söker.

I vissa serier finns sedan maskinskrivna register vilka dock är undantag; de flesta är handskrivna. Dessa är mer nyanserade. Jag ger några exempel som rör Dalsland och Värmland här:

Valbo härad, rannsaking om tvistigheter m m vid Jordsätens järnberg, Dalsland – Georg Werner, proberare ang. malmförekomster i Värmland – Ingrid Jonsdotter Bratt, änka ang. tillstånd till fortsatt drift vid Brattfors hammar – J. Carlheim, bruksförvaltare ang. hammarbyggnad vid Björked o. privilegium för hammare vid Skarped – Filipstad, handlingar ang. beslut om stadens upphörande och rivning – Johan Öhrberg, befallningsman ang. rivning av husen i Filipstad – Jon Hansson, bruksidkare ang. tvist om besittningsrätt till vissa torp i Filipstads sn – Johannes Banck, advokatfiskal relation om resa till Småland, Dal o. Värmland för undersökning rörande klagomål vid bruken – Filipstads bergslag, förteckning å personer som önskade bygga hyttor – Filipstads magistrat o. borgerskap klagomål ang. ändrat förhållande mellan bergsvikt o. järnvikt för järn – Olof

Luuth, kyrkoherde ang. fara för ödeläggelse av Molkom o. Sunds hammar pga. bortförläning e t c av resp. hemman – Bengt Persson m fl ang. försäljning av ½ Övre Mölnbacka hammar till rådman N. Månsson Ekebohm i Karlstad – Harald Posse, godsägare ang. privilegium för bruksanläggningar å Uddeholms ägor.

Ärenden från andra områden och med lite speciella, "udda" ämnen har också sin plats i materialet:

Henrik Scheffer, notarie ang. hammarsmeders skuldsättning hos husbönder – D. Schröder, kättilslagare m fl supplik att slippa utföra exekution av gatlopp – Pär Pehrson ang. sjukersättning för malmletare – Hans Psilander, inspektör ang. dödolycka i Utö gruvor – Johan Grape ang. klagomål från arbetare vid Svappavara kopparverk – Berendt von Bock ang. järnmalmsfynd i Finland – Hans Danielsson, arbetare m f klagomål över fördröjd avlöning – Knut Drefling, bergmästare ang. gatlopp för tjuvar – J. Frans, masmästare ang. frigivande av häktad arbetare – Torp och sågkvarnar – Vesterdala allmogen supplik till Kungl. Maj: t – Relation om ryska bergverken – Umeå lappmark – Jonohva, enn Norrbottenkarl – Chr. Lilliecrona, bergmästare ang. anskaffande av smältare till nytt silverbruk vid Riga – Karin på Åsen, änka, bön med anstånd med skuldbetalning – Göran Persson på Smedjebacken, ang. frikallelse av son som utskrivits till soldat – Henrik M. Teett, bergmästare, PM ang. bergverken i Finland – Lorentz Franck, läkare ang. anskaffande av medicin för gruvfolket – St. Kopparberget, konst- o schaktfolket vid, anhåller om bättre ekonomiska villkor.

Sedan förekommer korrespondens från andra statliga ämbetsverk:

Kammarkollegiet ang. dels myntningsrätt för Hällefors silverbruk, dels undersökning av missförhållanden i bergslagen, dels utredning ang. Nya Kopparberget och arbetets fortsättning därstädes - Krigskollegiet ang. dels utskrivning och värvning av manskap till Bergsregementet, dels bergsknektar som uteblivit vid inkallelse, dels instrument för utskrivning i bergslagen - Statskontoret ang. avlöning av barberare vis Sala gruva.

(OBS! Exempelen ovan kan ha en annan begynnelsebokstav i registret, t ex efternamnet).

Genom min registersamling får forskare således sökingångar till ett omfattande källmaterial om rikets bergverk, bergshantering och alla dem som på ett eller annat sätt var involverade i eller påverkades av verksamheten. De är också ett lätt-tillgängligt komplement till serie D; Liggare med bl a Avskriftssamlingar och Register över bruksprivilegier o.d. (Harmens register).

Den utgör samtidigt en viktig källhänvisning till bebyggelsehistoriken om Bergslagen och andra bruksområden då skogstillgången var en förutsättning för driften och orter/samhällen uppstod och utvecklades kring bruken.

För att återge kompletta serier för tidsperioden har också några hela volymer utan register digitaliserats.

Även ett mindre antal brev med åtföljande kartor och ritningar i löpande text har återgivits – se förteckning nedan.

Följande serier ingår:

- A 1, Protokoll, vol. 1-37, 1642-1699.
- B 1, Registratur (huvudserie), vol. 1-54, 1637-1699.
- B 3, Privilegier, domar, resolutioner och protokollsutdrag (i koncept eller avskrift), vol. 1-2, 1652-1700.
- E 1, Kungliga brev, resolutioner och skrivelser till Bergskollegium, vol. 1-7, 1624-1700.

➤ E 4, Inkomna brev, suppliker och rannsakingar m.m. (huvudserie), vol. 1-104, 1637-1699.

➤ E 5, Inkomna brev, suppliker och rannsakingar m.m. (supplementserie), vol. 1-10, 1635-1749.

Jag hänvisar i övrigt till Nationella Arkivdatabasen (NAD) för närmare upplysning om Bergskollegiums arkivalier.

Av anvisningen till serie Protokoll (A 1) att döma får man uppfattningen att alfabetiska register saknas åren 1662-1666, men det är inte korrekt: vol. 8, 1664-1665 och vol. 9, år 1666 har register.

Registersamlingen innehåller sammanlagt 9 529 färgbilder i sex (6) mappar på totalt 5,81 GB lagrade i ett USB 3.0 minne (vilket är bakåtkompatibel med USB 2.0).

Alla bildfiler är genomsedda och kontrollerade för att framför allt säkerställa att skärpan och därmed läsbarheten är av god kvalitet.

Förteckning över brev/suppliker med åtföljande kartor/ritningar/teckningar som markerats särskilt av Riksarkivet:

- Sala bergsordning 1624.
- Peder Anderssons brev om några järn- och kopparstreck på Värmland och Dal och avritning över ”streckens beliggande” 1649.
- Gert Strolings supplik och inlaga (karta) över Erik Rynings frälse- och kronogård Uddeby 1650.
- Libori Fintsonhagens förslag om mineral- och metalls nytta (på tyska, med teckning) och Peter Rochets protest (med teckning) emot de Gerarnas intrång å Forsmarks och Österby bruk 1656.
- Förslag på en trädam i Marklösen 1668.
- Lars Nilsson Tiellonselius supplik om de metallstreck han funnit i

Lochteå, Kelviå och Ullava socken, Österbotten 1674.

- Kartor över Östra Kungschakt-sortens belägenhet vid Sala gruva 1696, 2 st.
- Djupkarta (3 delar) över Herr Stens Bottn i Salbergs gruva 1696-1698.
- Kartor (3 st.) teckningar i texten över Salbergs gruvor 1696-1698.
- Teckning (i texten) över orten tre (?) i Salberget 1696-1698.
- Djupkarta (2 delar) över Herr Stens Bottn i Salberget m.m. 1696-1698.
- Profil/grundritning över ett schakt (1696-1698).
- Ritning över Västra o Östra Kungrymingsorterna (Salberget) 1696-1698.
- Karta över en del av Vättern med Visingsö samt landsvägen mellan Gränna och Jönköping, o. 1702.
- Anders Andersson i Brattfors ang. skogsdelning vid Mångshammar och Hökebrohammar 1673.

Så med hjälp av registersamlingen kan du hos Riksarkivet beställa de dokument som verkar intressanta, antingen som datafil eller scannad papperskopia.

Kontakta undertecknad om du har frågor om registersamlingen, priser o dyl.

Leif G.son Nygård
E-post: lepoemo@hotmail.com
Mobil: 0736-54 14 45

Ordföranden har ordet

Jag har skrivit förut om det växande intresset för släktforskning. I höst har våra programträffar på Arkivcentrum dragit fulla hus. Säkerligen är SVTs program "Vem tror du att du är", våra lokalgrupper mm bidragande orsaker. Föreningen har nu ca 1600 medlemmar.

En kväll i september samlades styrelsen och våra lokala släktforskargrupper för ett höstmöte på Arkivcentrum i Karlstad. Representer från Arvika, Grums, Filipstad, Hagfors, Kristinehamn, Munkfors, Sunne och Säffle deltog. Ny för året var Munkforsgruppen. Bland annat diskuterades årets budget och budgeten för 2016. Ett avtal mellan föreningen och lokalgrupperna diskuterades och fastställdes. Du kan hitta lokalgruppernas programverksamhet på föreningens hemsida.

Jag har fått information från Värmlandsarkiv om de pågående förändringarna av lokalerna. En ny handikappanpassad disk kommer att finnas i expeditionen, fikarummet renoveras och får nya möbler,

en ny anslagstavla sätts upp i entrékorridoren. För vår del försvinner tills vidare hyllorna för våra utbytestidningar och vår "föreningsinformation" vilket återstår att lösa. Under 2016 kommer nya datorer i forskarsalen.

Några av styrelsens medlemmar har deltagit i en kurs i WordPress, med vår redaktör för Värmlandsrötter Gunnar Jonsson i spetsen. Vår hemsida kommer i sinom tid att få nytt utseende och bli enklare att uppdatera.

Programgruppen (inre verksamhet) har redan sjösatt vårens program, det har såvitt jag vet aldrig varit klart så i så god tid, och är därtill ett kanonprogram: DNA i släktforskningen, Gustava-bygden, Giftprästen Lindbäck från Silbodalen, Hur släktforskar man i Finland, Missdådare - Brott och människooöden i Sverige omkring 1600 (Släktforskningens dag) och Domstolsforska. Alla dessa föredrag är du välkommen till kostnadsfritt på Arkivcentrum.

Vi planerar också att spela in ett föredrag och lägga ut det på hemsidan så att de som inte har möjlighet att närvara kan ta del av detta. När detta blir vet vi ännu inte.

Vid några av vårens programträffar på Arkivcentrum har du som är medlem möjlighet att köpa våra egna produkter till medlemspris, se varmlandsrötter.se under Postorder. Vi har även delar av förbundets artiklar, dessa finns på hemsidan under rubriken Kommissionsförsäljning. CD/DVD skivor skickar vi hem om så önskas, då tillkommer porto.

Föreningens egen CD Värmlands kyrkoboksregister (VKBR) med 74 församlingar är under ständigt arbete men vi behöver fler registrerar, hör av dig om du är intresserad.

Till sist, du har väl sett på hemsidan att vi har gått med i Facebook, vår redaktör heter Elisabeth Björkman.

Önskar ett Gott Nytt År 2016

Hans Olsson

Ur andra medlemsblad

Värmlänningar

Anropet 2015 (StorStockholms Genealogiska Förening) ammakareämbetet i Stockholm av *Karin Uhrvik*. Bl a Gustaf Wattman i Karlstad 1758

Släkt och Hävd 2015:3 (Genealogiska Föreningen) Billberg-gren säkerställd med DNA av *Olof Cronberg, Gunnel Billberg och Ingrid Billberg*

Ursprunget 2015:2 (Hudiksvallsbygdens Släktforskarförening)

Lomjansgutten, en värmländsk bondespelman i Hälsingland.

Övrigt

Diskulogen nr 110 (Föreningen DIS) Forska i mantalslängder av

Anna Linder. Släktforskning i nutid av *Anna Linder*.

DIS-PLAY 2015:3 (DIS-Öst) Skarprättare och dödsstraff av *Eva Hyenstrand*

GF-aktuellt 2015:5 (Genealogiska Föreningen) Flyktingar i släkten av *Thomas Fürth*.

Släkthistoriskt Forum 2015:4 (Sveriges Släktforskarförbund) Temanummer om döden förr. Forska i domstolsarkiven av *Eva Johansson*.

ÖGF-Lövet nr 122 (Östgöta Genealogiska Förening) Bortglömd historia om svenskar som slavar och slavhandlare av *Maud Lindeberg*. Det är dags att prata väder av *Hans Egeskog*.

Nr 861

Jag söker ursprunget till Smälmästare Olof Nilsson Löfgren, född 9/10 1774 i Värmland

Han finns på Långvikens glasbruk i Piteå lfs i hfl 1789-1817. Har hittat en Olof Nilsson född 18/8 1774 i Sjöändan som jag inte kunnat följa efter 1794 då han försvinner utan hänvisning, men vet inte om jag är på rätt spår.

Nina Strömberg
Annelundsgatan 15g
94136 Piteå
aisa60@msn.com

Ett kungligt namn i 300 år

av Carl-Johan Ivarsson

I vår kultur är namnen en viktig del av vår identitet. Vi bär med oss de namn som våra föräldrar valde åt oss, även om nutida namnlag ger oss möjlighet att ta bort eller lägga till eller kanske byta namn helt om det skulle passa oss. Samtidigt som namnen är så viktiga – tänk bara på hur fel det kan bli om man skriver fel namn på sin flygbiljett – så finns det paradoxalt också en mycket liberal hållning till namn. En del människor heter egentligen något helt annat än vad de kallas. En person i min egen bekantskapskrets kallas Putte av alla men i passet står det John-Anders.

De flesta av de namn som små barn får har väldigt långa traditioner. En del härstammar från förkristen tid som Torbjörn och Gunhild, några kommer från Gamla Testamentets tid, som David och Sara, medan andra är kristna helgon som möter oss i former som Lars, Petter, Bengt, Karin, Cecilia...

Som släktforskare så blir man medveten om att olika landskap och bygder har olika traditioner kring namn. Vissa kan vara väldigt lokala och vara speciella för en socken. En speciell form av namn är de kungliga namnen. Inte så få av er kvinnor som läser detta är födda på 1930- och 1940-talen och heter Margareta, Birgitta eller Christina. Kopplingen till Hagasessorna är tydlig, framför allt kring namnet Birgitta som blev oerhört populärt vid denna tid. Det är troligt att namn som Estelle, Leonore och Nicolas kommer att vara vanliga under de närmaste åren.

Men kungliga namn är inte ett nytt fenomen. När jag hjälpte en vän att släktforska så fann jag, att de förekom redan på 1680-talet, men också att ett ovanligt namn kan leva vidare i en familj i 300 år.

Vi har precis upplevt ett glansfullt kungligt bröllop. Ett av de märkligaste kungabrällöpen i Sverige, och säkerligen det tarvligaste, ägde rum den 6 maj 1680 på herrgården Skottorp i södra Halland. Då vigdes den svenske kungen Karl XI med den danska prinsessan Ulrika Eleonora.

Sverige och Danmark hade bara i september året innan slutit fred efter ett fyra år långt och förödande krig. Några gränser hade inte ändrats, mest efter påverkan från stormakten Frankrike, och Ulrika Eleonoras bror kung Christian V hade inte lyckats återfå de förlorade danska provinserna på östra sidan om Öresund. Att Ulrika Eleonora skulle giftas bort till Sverige var inget som hon blivit tillfrågad om, utan var något som överenskommits före kriget, och som kunde avtalas som en del av fredsöverenskommelsen. Prinsessan blev en slags fredspant.

Ulrika Eleonora hade redan i Danmark ett gott rykte. Hon var född den 11 september 1656 som dotter till kung Fredrik III och hans gemål Sofia Amalia av Lüneburg. Namnet som är av tyskt ursprung och betyder ungefär "mäktig arvinge" var inte okänt i den kungliga familjen, mest i sin manliga variant. Hertig Ulrik (1578-1624) var son till Frederik II, och en ny hertig Ulrik (1611-1633) var son till Christian IV. Flera av de "oäkta" kungasöner som föddes av kungliga älskarinnor under 1600-talet fick namnet Ulrik. Bland dem Frederik III:s son och således Ulrika Eleonoras halvbror Ulrik Frederik Gyldenløve (1638-1704) som var dansk befälhavare i Norge under Skånska kriget 1675-1679 och som är orsaken till att detta krig i Sveriges gränstrakter mot Norge är känt som Gyldenløvefejd.

Vid Ulrika Eleonoras ankomst till Sverige skall Karl XI ha frågat Johan Gyllenstierna om denne inte kunde ha gett honom en vackrare gemål, varpå han ska ha fått till svar: "Ers Majestät ska snart få erfara, att i henne bor en ängel".

Ulrika Eleonora beskrivs som gudfruktig, tålig, mild och välgörande. Genom dessa egenskaper blev hon populär hos många. Hennes utseende beskrivs som behagligt utan att vara vackert; hon förde sig enkelt och värdigt. Hon ska ha varit intelligent och intresserad av läsning och konst, särskilt målar-konst. Hon gjorde ett gott intryck på sin omgivning vid sin ankomst till Sverige.

Ulrika Eleonora kom att föda sju barn under sitt korta liv. Hennes äldste son var tronföljaren Karl (XII). Yngsta dottern Ulrika Eleonora (1688-1741) kom också att bli Sveriges regerande drottning efter broderns död. Det är hon som givit namn åt staden Ulricehamn och den östgötska socknen Ulrika. Slottet

Den första i släkten med namnet Ulrika var Ulrika Silfverlood, dotter till löjtnanten Olof Silfverlood. Här är ätten Silfverloods vapensköld i Västra Tunhems kyrka i Västergötland.

Ulriksdal har fått sitt namn av sonen prins Ulrik (1684-1685).

När drottning Ulrika Eleonora avled 1693, endast 36 år gammal, sörjdes hon djupt i landet. Historikern F. F. Carlson har om henne yttrat: ”säl- lan har en älskligare varelse prytt en kungatron. Hon tänkte på alla utom sig själv”.

Att Ulrika Eleonora blev populär visas av att namnet spreds snabbt i Sverige efter hennes ankomst hit. Löjtnanten Olof Silfverlood (död 1716) på Fristorp i Västra Tunhems socken, Västergötland, tillhörde en av tidens nya adelsätter. Fadern Olof Andersson Silfverlood (1580-1676) hade varit överste och chef för Västgöta kavalleriregemente. Den yngre Olof blev med tiden major i samma regemente. Hans äldsta dotter **Ulrika Silfverlood**, född på 1680-talet, fick då sitt drottninglika namn.

Ulrika Silfverlood var gift två gånger, båda gångerna med ofrälse män. I andra giften med kornetten Jonas Strömstedt (ca 1685-1764) från Östergötland föddes åtminstone fyra barn. Familjen Strömstedt bodde på Badene i Kvänums socken och den yngste sonen Jonas Strömstedt (1718-1804) blev inte som sin far, morfar och morfars far militär utan istället bruksförvaltare i Värmland och på Dal. Med tiden kom Jonas Strömstedt att tillsammans med hustrun Hedvig Poignant (1723-1795) bli bofast vid Krokane i Värviks socken.

Jonas Strömstedts och Hedvig Poignants son Jonas Georg Strömstedt (1756-1840) kom i tidernas fullbord att bli farfars farmors farfar till den inte obekante sångaren Niklas Strömstedt, så släktnamnet lever vidare ända till idag.

Men Jonas och Hedvig hade fler barn. Dottern Ulrika Strömstedt (1749-1817) fick alltså sitt namn efter farmor Ulrika Silfverlood. **Ulrika Strömstedt** kom att gifta sig

till grannsocknen Sillerud. Mannen hette Jonas Andersson Torgstedt (1749-1813) från Torgelsbyn. Deras son Hindrik Jonasson Torgstedt (1774-1842) blev kvar i Torgelsbyn och gifte sig med Stina Larsdotter från Värvik (1777-1837).

Torgelsbyn var också hemvist för Hindriks dotter Agneta Hindriksdotter (1799-1881) som gifte sig med Johannes Pettersson från Grellsbyn i Sillerud (1794-1872). Den 16 augusti 1830 föddes deras tvillingbarn Karl och **Ulrika**. Båda dessa avled innan året var slut. Det är väl ändå troligt, att Agneta gav sin dotter namn efter sin egen farmor Ulrika Strömstedt.

Nu kunde namntraditionen med det ändå ovanliga namnet Ulrika ha tagit slut med den lilla Ulrika som dog vid späda ålder 1830, men Ulrikas äldre syster Maria Stina Johannesdotter (1824-1900) levde till vuxen ålder och blev 1854 gift med Lars Andersson från Hökenäs i Värvik (1829-1906). Vi rör oss alltså inom ett begränsat geografiskt område. När Maria Stina efter att ha fött två söner år 1858 fick sin första dotter så fick hon inte farmors eller mormors namn, utan flickan gavs namnet Ulrika efter sin tidigt avlidna moster, och då förstås också sin mormors farmor Ulrika Strömstedt.

Ulrika Larsdotter (1858-1915) kom att lämna födelsebygden i Värvik och flyttade flera mil österut till Kila socken, där hon 1881 blev gift med soldaten Aron Johansson Fjällman (1854-1936), född i Svan-skogs socken men soldat för Fjäll i Kila. Ulrika och Aron Fjällman fick med tiden sju barn, varav sex döttrar. Den tredje i ordningen fick samma namn som sin mor. **Ulrika Fjällman** (1885-1971) kallades i regel Hulda, traditionen i familjen säger att tanken var att Hulda skulle bli tilltalsnamn, men av någon anledning noterades detta aldrig i officiella handlingar.

Ulrika Fjällman, gift Broström (1885-1971). Hon kallades "Hulda" i familjen.

Med tiden hade Ulrika blivit ett ganska ovanligt namn. Det är inte så lätt att mäta namnfrekvens i historisk tid på ett enkelt sätt, men det går bra att göra ett stickprov i Värmlands Kyrkboksregister, som omfattar många socknar i Värmland. Där finns 49881 Maria, 15703 Kristina, 13088 Karin och 1015 Amalia men bara 756 med namnet Ulrika.

Nu blev det två generationers hopp. Ulrika eller "Hulda" blev gift med Fridolf Broström (1881-1961) och familjen flyttade runt till flera ställen i både Svanskog, Gillberga och Kila. Deras äldste son Gottfrid Broström (1910-2000) gifte sig till gården Tömte i Sätterskog, Kila. Gottfrid och hustrun Berta fick två barn, varav den yngre var sonen Åke, född 1952. Åke gifte sig 1981 med Yvonne Olsson från Silbodalen och året efter föddes deras dotter. Vid den här tiden var Ulrika ett modenamn och **Ulrika Broström** som föddes i mars 1982 i Karlstad är långtifrån ensam bland sina jämnåriga att bära namnet. Att inspirationen kom från farfars mor och farfars mormor är klart, men Åke och Yvonne kände inte till att det fanns en 300-årig tradition med namnet!

Nu var det julen 1905...

Det här brevet har jag haft liggande i mina gömmor sedan jag fick kopia på det i november 2005, under min förra redaktörsperiod. Då kom det för sent för att få plats i nr 4 det året. Majvor Svensson i Svenljunga skickade in brevet till mig. Brevet skickades till hennes mor Ruth Andersson född Thyberg (1905-1991) från Knappåsen i Ekshärad dagen efter hennes 50-årsdag.

Brevet är skrivet av Ruths farbror Johannes Thyberg i Lekvattnet (1882-1960) och handlar om hur det var den julen när Ruth föddes. Då var det 100 år sedan, nu är det 110 år sedan och det blev tid att få med brevet. Det är skrivet med maskin på Karlstads Sparbanks brevpapper, och jag har rättat några smärre oregelbundenheter i stavningen.

Redaktören

Lekvattnet, juldagen den 25 december 1955.

Till 50 åringen Ruth Andersson, f. Thyberg.

1905 – 1955 = 50 år. Hur det var för femtio år sedan, lovade jag tala om för födelsedagsbarnet, fru Ruth Andersson.

Under årets första månader gick allt i god grannsamja med vänner och grannar, men fram på sommaren och hösten så sade vårt broderland Norge upp föreningen med Sverige. Och under september-oktober blev något som liknade mobilisering, och unga män kallades in till bevakning av Sveriges gränser. Jag blev utkallad till bevakning Trossnäs-Charlottenberg-Eda skans, under september-oktober och ingen visste med säkerhet när vi kunde få fara hem. Våldiga rykten om krig med Norge voro dagligen obligatoriska samtalsämnen.

Jag hade varit uppe i Dalby på försommaren i Syssleback till-

sammans med en jägmästare Petersson och kronojägare Löf, och taxerat församlingens kyrkskog. Och jägmästaren hade varit vänlig att rekommendera mig till inträde vid skogvaktarens skola i Lervik, och jag hade fått meddelande därifrån att jag var antagen som elev, och skulle inställa mig vid skolan den 1 november.

Att få permittering föreföll omöjligt, jag talade med mitt befäl och ringde föreståndaren för skogsskolan, jägmästare Andersson, och bad honom hjälpa mig, och Du skall tro att jag kände mig lycklig när min permissionssedel om någon vecka kom tillbaks. Jag hade tjänstgöring som "passopp" åt befälet med att borsta uniformerna och leriga skodon, och när kaptenen fick se mig ute i korridoren, ropade han in mig, fast han stod i bara skjortan, och talade om att min permissionsedel var beviljad av överste C. O. Nordensvan.

O, vad jag var lycklig. Du förstår till någon del min del min glädje om jag nämner att jag ett par dagar förut upptäckt att jag hade verkligt otrevliga kamrater, som jag ej kunde bli av med. Min kompanilöjtnant Lind skulle bada en kväll och naturligtvis skulle han ha hjälp, och när jag borstade av honom lorten, så sade jag så där lite avundsjuk att han var lycklig som fick göra sig ren. Han var då vänlig nog att bjuda mig på en badbiljett (kostade 75 öre).

Men o, vilken fasa, när jag tog av mig kläderna och tittade i min "lärsskjorta" och fick se en ström av tjocka och feta madammar äkta nordmarkslöss på promenad efter bröstvecket, usch! Och mitt skjortombyte låg i ett skåp, flera mil därifrån. Alltnog, befrielsen kändes oerhört glädjande.

Jag kom lyckligt och väl hem, för efter några dagar fortsätta till

skogsskolan. Det var en arbetsam men härlig tid hösten 1905.

Så kom julaftonen och eleverna skulle få resa hem över julen, och jag hade i god tid skrivit och bätt broder Per, att möta mig i Edebäck när tåget från Filipstad ankommit.

Jag kan ännu i denna dag inte begripa vad jag hade för mig, om jag möjligen satt och läste, eller vad det var som gjorde att jag glömde att titta var jag var förrän tåget gick mot Sjögränd. O, jag fick se att vi farit förbi stationen. Jag fick tag i min resväska och skyndade ut, och mötte konduktören ute på öppningen mellan vagnarna, men kan kunde inte stoppa tåget. Och jag hade tre mil till Knappåsen.

Men när konduktören äntligen gick in, och jag såg att tåget pustade långsamt i en uppförsbacke, tog jag risken och hoppade av, och snodde runt i slänten, men i kupéfönstret såg jag någon som lyfte en knuten hand mot avhopparen. Det blev sprängmarsch tillbaka några hundra meter, men vid stationen fanns vare sig Per eller Brunte. Oj, oj, så förargligt, tre mil och Per hade fått göra resan till ingen nytta. Men Johannes hade gått 6 mil från Idre i Dalarna, på en dag vid påsktiden några år tidigare, och han kunde ha så gott. Med långa steg fortsattes färden från Edebäck, men att försöka springa längre var ingen idé. På vägen fanns på den tiden en liten handel Gust. Åströms vill jag minnas, och till min stora glädje fick jag se den gamla åksläden med Brunte i skaklarna, och inne i affären stod bror Per och julhandlade. Ja, jag tänker att jag inom mig ropade "Halleluja" eller något liknande. Ja, vad skulle mina vänner i Knappåsen av idag, 50 år senare ha sagt? Tur i slarvet?

Fortsättning på nästa sida

Tänk om farmors kanna kunde berätta sin historia!

av Eva Lejrin

Den här lilla kannan har tillhört min farmor. Hon var väldigt rädd om den. Hon sa vid ett tillfälle till min mamma, alltså sin svärdotter: "Den här kannan har en alldeles speciell historia, som jag ska berätta för dig någon gång." Historien blev aldrig berättad. Efter farmors död kom kannan till oss och mamma undrade många gånger vad det var för en speciell historia. Nu har jag kannan i min ägo och jag undrar också vad det var för en historia, som farmor skulle berätta. Det får vi aldrig veta.

Hur många gånger har inte vi släktforskare fått höra att vi ska ta reda på allt vad de äldre kan berätta? På sistone har det slagit mig att jag nu är den som sitter inne med en hel del kunskap, som förmodligen ingen annan vet. I

Fortsättning från förra sidan

Vi kommo så småningom till Knap-påsen, men där väntade de mera "storfrämmande". Och fram på kvällen fick "pappa Per" åka bort till Fastnäsberg efter mor Karin, och när hon kom och hade lilla Ruth med sig, vet ej brevskrivaren, ty då hade han nog somnat.

Emellertid vill jag nu och mor, hjärtligt lyckönska och gratulera 50-åriga Ruth, till hälsa och krafter och mycken glädje och välsignelse från alla goda gåvors givare på vägen framöver till nästa halvsekel.

Med tillönskan om en god och fridfull jul och ett gott nytt år från faster och farbror

Johannes

Farmors kanna

synnerhet om min mormor, som jag faktiskt aldrig träffade. Hon dog när min mamma bara var fyra år så hon mindes själv ingenting om sin mamma Clara. Men Clara hade en två år äldre syster, Hilda. Hon blev min mormor när inte Clara fanns. Fast vi kallade henne alltid moster Hilda. Hon var ju egentligen moster till min mamma. Och moster Hilda kunde berätta. Tyvärr var väl inte jag alltid så intresserad men mycket kommer jag tack och lov ihåg. Clara var Hildas älsklingssyster och hon saknade henne hela sitt liv. Clara flyttade från Kristinehamn till Mora 1915 för att arbeta som hushåll hos Emma och Anders Zorn och om det finns en hel del att berätta. I Mora träffade Clara Olof, som

blev min morfar. Dessa båda gifte sig av verklig kärlek till varandra, men lyckan blev tyvärr inte långvarig. De gifte sig 1921 och hann att få tre barn, den första flickan var dödfödd. Sedan kom Mats 1924 och min mamma Ingrid 1925. Tyvärr så dog Clara redan 1929. När Clara blev sjuk så slutade Hilda sitt arbete och flyttade till Mora för att hjälpa till och hon stannade i ett och ett halvt år. I Mora bodde då också Claras och Hildas mor Stina Maria. Hon hade flyttat dit för att bo hos sin dotter, men när Clara hade dött fick Stina Maria flytta tillbaka till Kristinehamn. Innan hon flyttade så togs ett foto av min mamma, hennes bror och deras mormor. Jag tycker att det är ett jättegulligt foto. I det

Min mamma Ingrid, hennes bror Mats och deras mormor

hus som morfar hade byggt åt sin familj bodde en kvinnlig fotograf på övervåningen, vilket gör att det finns många fina bilder på min mamma och hennes bror.

Så småningom gifte morfar om sig och mamma och hennes bror fick en styvmor och två äldre styvsystrar. Hilda skaffade sig ett nytt arbete och flyttade till Stockholm. Ja, det finns mycket mer jag kan berätta om min mormor och moster Hilda förstås, som levde så att hon fick uppleva min äldste sons födelse. Det var ju för henne som att få ett barnbarnsbarn eftersom hon aldrig fick någon egen familj – vi var hennes familj.

Ibland kan det vara så att man genom sin släktforskning kan bekräfta eller dementera saker som berättas. Jag lyckades bekräfta för min mamma att hon hade rätt när hon hävdade att hon skulle ha döpts till Ingrid Mariana trots att hon i alla officiella papper hette Ingrid Marianne. Hon berättade att Mariana skulle vara efter hennes mamma Claras lillasyster, som hette Marianne och som dog endast sju år gammal. Jag behövde bara leta i födelseboken, där det klart och tydligt står Ingrid Mariana! Det står rätt även i församlingsboken ända fram till den som sträcker sig över åren 1931-41. Där har någon ändrat Mariana till Marianne. Mamma blev mycket nöjd när hon fick detta bekräftat men sa samtidigt: ”Har jag nu hetat Ingrid Marianne i så många år så får det väl duga i fortsättningen också.”

Även moster Hilda råkade ut för att få fel namn. För hennes del var det efternamnet. Alla hennes syskon hette Axelsson, pappan hette Axel Eriksson, men själv fick hon heta Eriksson. Detta märkte hon när

hon skulle ta ut ett flyttbetyg och prästen hade skrivit Eriksson. Hon opponerade sig, men det hjälpte inte. Det står Eriksson och då heter du Eriksson hade prästen sagt. Men även här har jag kunnat se att någon har ändrat namnet från Axelsson till Eriksson i en församlingsbok. Man kan ju undra vad som har föranlett dessa ändringar?

Nu pratas det ju mycket om att man ska skriva en släktbok och det hålls kurser i detta. Ja, det är inte lätt att veta hur man ska lägga upp sitt skrivande. Jag har en ambition att göra något åt detta i vinter. I föreningen har vi ju haft ett föredrag om detta, som jag tyvärr missade. Men det viktigaste är väl i alla fall att jag på något sätt skriver ner mina minnen för den närmaste familjen.

Något mer som jag också måste göra är att läsa alla gamla brev som finns kvar. De flesta är skrivna av min farmor och farfar. Farfars ska jag nog med lätthet klara av men min farmor har en väldigt svåräst handstil så det blir en utmaning. Och tänk alla foton som ligger i en kartong!

Det är verkligen ingen risk att bli sysslös när man har börjat släktforska!

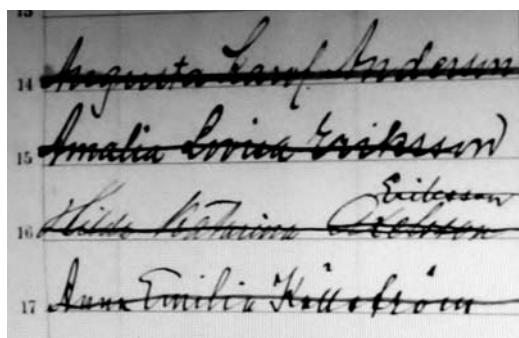
Till minne

En av släktforskarföreningens mest trogna medlemmar, Gun Albinsson Karlsson avled i Karlstad den 19 oktober 2015. Hon var född den 30 juni 1932 och födelseorten noterades som Silbodal då hon föddes på Årjängs BB men egentligen var Sillerud hennes hemsocken. Fadern Paul Albinsson var en av pionjärerna inom värmländsk travsport och med tiden blev Karlstad bostadsort för familjen. Gun behöll intresset för trav livet igenom men när hon gick en kurs i släktforskning för Domar Skafta på 1970-talet fick hon ett nytt stort livsintresse.

Guns rötter fanns i Nordmarks härad och med tiden kom hon inte bara att ägna sig åt kyrkböcker utan också häradets domböcker. Gun gjorde ett omfattande arbete med att skriva av domboksmål ordagrant. Hennes avskrifter finns tillgängliga på Arkivcentrum och Årjängs bibliotek. Gun var medlem av föreningen sedan starten, hon var sockenombud för Sillerud och saknades sällan på föreningens arrangemang.

Närmast sörjande är sonen Kjell.

Kristinehamn AIIa:10 (1900-05) sid 1739

Mora C:18 (1925-33) sid 13

Småskollärarinnan Sigrid Eriksson

av Anders Höglund

Det finns en del människor som har förmåga och vilja att "göra skillnad" för sin omgivning. Det behöver inte alltid vara statsministrar, företagsledare, eller andra högt uppsatta personer. Det kan lika gärna vara någon som verkar i det lokala närsamhället.

Den jag vill lyfta fram här, är småskollärarinnan Sigrid Eriksson, som arbetade som lärare i Grunnebacka, Rudskoga socken i sydöstra Värmland. Jag hade aldrig förmånen att få träffa henne, men jag har vid många tillfällen under min tid i Rudskoga, hört andra berätta. Det jag hört, övertygar mig om att Sigrid Eriksson hör till gruppen yrkeskunniga, som verkligen "gjort skillnad" för många personer.

Sigrid Eriksson var inte Rudskogabo från födseln. Hon föddes i Nyhagen, Spässerud i Stavnäs församling, i närheten av Arvika, 14/3 1894. Hon var nummer tre i en syskonskara på åtta barn. Föräldrarna var hemmansägaren och kyrkovärden Johan Eriksson, född 1856 i Stavnäs, och hans hustru Malvina Billgren, född 1864, också i Stavnäs.

Sigrid lämnade föräldrahemmet år 1916, och flyttade till Alster. Hon flyttar vidare till Kristinehamn, där hon tar sin småskollärarexamen år 1921.

Vad eller vem kan det ha varit, som lockade Sigrid att välja lärarbanan. En trolig orsak, var att modern Malvinas syster, Anna Emilia, sådde fröet till Sigrids yrkesval. Anna Emilia utbildade sig till lärarinna i Falun de sista åren av 1800-talet. Hon tog sin examen år 1899, och flyttade därefter till Eskilstuna.

Den första anställningen fick Sigrid i Gunnaruds skola i Alsters församling. Det var ett vikariat, som inte varade så länge.

Efter vikariatet i Gunnarud, vigde Sigrid Eriksson resten av sin lärargärning till att lära barn i Grunnebacka skola, Rudskoga socken, att läsa, skriva och räkna. Hon fick anställning som ordinarie småskollärare i Grunnebacka 20/2 1922. Drygt 32 år senare, 30/6 1954, gick hon i pension. Redan i december 1922, får Sigrid Eriksson ett tjänstgöringsintyg med högsta betyg,

toppat med omdömet "hedrande vandell". Det som betygsattes, var undervisningsskicklighet, nit, sätt att behandla lärjungarna, förmåga att upprätthålla ordning, och personlig vandell.

Sigrid Erikssons engagemang för barnen och bygden, sträckte sig längre än till undervisning i småskolan. Enligt samlingsverket Sveriges småskollärarinnor i ord och bild, från 1945, var hon ledamot av barnavårdsnämnden och majblommekommittén, lärarkårens representant i skolstyrelsen, vice ordförande i Sydöstra värmlandskretsen av Sveriges Allmänna Folkskolläraryörening, och föreståndare för kyrkliga söndagsskolan.

Det som är mest frekvent, är berättelser om engagemanget i kyrkliga frågor, i söndagsskolan och i ungdomskretsen.

Sigrid Eriksson levde sitt liv som ogift. Under en period hade hon ett fosterbarn boende i sitt hem. Efter pensioneringen, flyttade hon tillbaka till hemtrakten i Stavnäs. År 1970 bor hon i Spässerud, Klässbol.

Troligtvis är detta Sigrid Erikssons första klass i Grunnebacka, år 1922. Eleverna är födda 1913. I mitten, i bakre raden står Martin Eriksson, Grunnebacka. Bredvid Sigrid Eriksson, i mittenraden, sitter Hjordis Karlsson, Grunnebacka, Hanna Gisselfält, Gisselbacka och Ingrid Filmersson, Rudskoga. Fotograf: Gunnar Filmersson, Rudskoga.

bol. Hon delar adress och hus med systrarna Dagmar och Hilda.

År 1983, 8/2, lämnar Sigrid Eriksson jordelivet, säkerligen nöjd med sin gärning, och beredd att möta sin frälsare. Hon ligger i samma grav

Sigrid Eriksson – In Memoriam –

En liten anspråkslös notis berättade att f. lärarinnan Sigrid Eriksson, Stavnäs, hade lämnat jordelivet.

I Stavnäs var hon född och där hade hon och hennes systrar rett sig ett underbart litet hem för pensionsåren. Men det var Rudskoga och Östvärmland som fick hennes livsgärning. Och den var inte liten. Hon kom till Rudskoga redan 1922. De första åren gjorde hon sin tjänst under ganska primitiva förhållanden. Det var ju så överallt, också där hon kom ifrån (Alster). Så skolarbetet kunde väl bli tungt nog. Men utom det räckte hon till för så mycket annat.

Någon bil ägde hon ju aldrig, men hon gick eller cyklade långa vägar för att besöka gamla och sjuka eller hälsa på goda vänner. Man beundrar hennes fysiska ork.

Men annars var det väl hennes starka personlighet och hennes levande intresse för bygden och kyrkan och människorna som vi minns. Hennes många kullar av skolbarn och slöjdflickor och inte minst söndagsskolbarn, talar ännu om henne. Med både respekt och tillgivenhet.

En speciell historia är den ungdomsgrupp som hon startade och som så småningom fick namnet "Gnistan". Det ordet lockar ännu fram ett leende hos dagens femtio- och sextioåriga rudskogabor. Lokal? Ja det var fröken egen lägenhet eller ibland skolsal.

En sak till måste nämnas helt kort. Då hon som pensionerad lämnade Rudskoga hade bygdens folk samlat ihop en minnesgåva. Den gåvan lämnade Sigrid Eriksson tillbaka till församlingen för att bli en grundplåt till ett församlingshem. Detta hem har nu funnits i många år och gör ännu sin goda tjänst. I all denna rastlösa verksamhet var Sigrid Erikssons djupa kristna tro drivfjädern.

För sina många vänner var Sigrid ett trofast stöd. Hon följde dem i glädje och sorg, det fick inte minst undertecknad erfara. Tomrummet efter Sigrid Eriksson är stort. Men större är vår tacksamhet för hennes gärning och hennes ljusa minne.

Gunhild Morin

som modern Malvina och systemn Dagmar, på Stavnäs kyrkogård, kvarter F, grav nummer 19. Fadern Johan ligger i graven bredvid, nummer 18. I den graven ligger även systemn Hilda.

Källor:

Husförhörlängder och föddböcker, Stavnäs och Rudskoga.

Sveriges befolkning 1970 och 1980. (CD-skivor)

Sveriges dödbok 1901-2013. (CD-skiva)

Begravda i Sverige. (CD-skiva)

Sveriges småskollärarynnor i ord och bild, tryckt i Uppsala 1945, förlag: Biografiskt galleri, Stockholm

Nr 196

I samband med artikeln om Sigrid Eriksson, småskollärarynna i Rudskoga, så publiceras även hennes antavla. Ett antal uppgifter är av antavleredaktören, med författarens goda minne, kompletterade med hjälp av Värmlands Kyrkboksregister, dessa är markerade med kursiv stil, och är ej kontrollerade mot originalböckerna

Anders Höglund

Lisas höjd 5

681 43 Kristinehamn

anders.o.hoglund@tele2.se

Faktaruta

Hemmansägaren, kyrkvärden Johan Eriksson, född 1856-01-03, Stavnäs (S), död 1938-12-17 Stavnäs (S). Begravd 1938-12-26 på Stavnäs kyrkogård, kv. F, nr. 18 (kista). Graven upplåten till 31/12 2015.

Hustrun Malvina Billgren, född. 1864-03-07, Stavnäs (S), död 1941-06-09, Stavnäs (S). Begravd 1941-06-15 på Stavnäs kyrkogård, kv. F, nr. 19 (kista). Graven upplåten till 31/12 2015.

Barn:

Axel, född 1891-01-12, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S), död. 1891-03-30, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S)

Anna, född 1892-07-31, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S), gift Sandberg, död 1984-11-28, Karlstad (S)

Sigrid, född 1894-03-14, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S), död 1983-02-08, Spesserud, Stavnäs (S). Begravd 1983-04-16 på Stavnäs kyrkogård, kv. F, nr. 19 (urna). Graven upplåten till 31/12 2015.

Karl Johan, född 1896-06-02, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S), död 1952-04-16, Stavnäs (S)

Dagmar, född 1898-03-19, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S), död 1989-11-13, Uppsala (C), ogift. Begravd 1990-01-26 på Stavnäs kyrkogård, kv. F, nr. 19 (urna). Graven upplåten till 31/12 2015.

Hilda, född 1900-04-10, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S), död 1980-01-30, Klässbol, Stavnäs (S), ogift. Begravd 1980-02-09 på Stavnäs kyrkogård, kv. F, nr. 18 (kista). Graven upplåten till 31/12 2015.

Hilma, född 1900-04-10, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S), gift Österling, död 1975-12-05, Erikslund, Klässbol, Stavnäs (S). Begravd 1975-12-13 på Stavnäs kyrkogård, kv. 3, nr. 12 (kista). Graven upplåten till 31/12 2025.

Bror Erik, född 1907-12-16, Nyhagen, Spesserud, Stavnäs (S), död 1980-09-02, Spässerud, Klässbol, Stavnäs (S)

Upprättad för Sigröd Eriksson, f. 14/3 1894 i Spåsserud, Stavnäs (S)					Orter i (S) lån om inte annat anges	
Antavla nr 196	Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V	
Generation I	Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63	
Nr 2, far	Arvidsson	Person, Arvid	Person, Per	Person, Per	Gudmundsson, Per	
Eriksson	Erik	f 18/6 1780, Stavnäs, Tångeberg	f 18/6 1780, Stavnäs, Tångeberg	18/1 1731, Stavnäs - 20/12 1817, Stavn.	Jonsdotter, Anna	
Johan	Hemmansägare	d 17/7 1852, Stavnäs, Klässbol S	d 17/7 1852, Stavnäs, Klässbol S	Arvidsdotter, Britta		
Hemmansägare, kyrkv.	f 8/2 1806	g 8/12 1805, Stavnäs	g 8/12 1805, Stavnäs	8 1740, Stavnäs - 10/6 1791, Stavnäs		
f 3/1 1856	Stavnäs, Klässbol S	Persdotter, Britta	Persdotter, Britta	Jonsson, Per	Persson, Jon	
d 15/9 1865	d 15/9 1865	f 21/3 1765, Stavnäs, Klässbol S	f 21/3 1765, Stavnäs, Klässbol S	5/3 1732, Stavnäs - 1807, Stavnäs	Olsson, Malin	
d 17/12 1938	Stavnäs, Klässbol S	d 2/6 1848, Stavnäs, Klässbol S	d 2/6 1848, Stavnäs, Klässbol S	Eriksdotter, Ingeborg		
Stavnäs, Spåsserud	g 26/12 1836, Stavn.	4	9	1723 - 3/8 1790, Stavnäs, Klässbol S		
g 7/4 1890	Eriksdotter	Eriksson, Erik Hemmansägare	Eriksson, Erik Hemmansägare	Eriksson, Erik Mjölhare		
Stavnäs	Catarina	f 15/1 1787, Stavnäs, Sölje kvarnar	f 15/1 1787, Stavnäs, Sölje kvarnar	f 1744, Karlskoga (T)		
Nr 1, ansökare		d 24/8 1854, Stavnäs, Møsterud	d 24/8 1854, Stavnäs, Møsterud	Larsdotter, Katarina		
Eriksson	f 17/12 1818	g 26/12 1806, Stavnäs	g 26/12 1806, Stavnäs	10 f 1744, Stavnäs		
Sigröd	Stavnäs, Møsterud	Knutsdotter, Marit (Märta)	Knutsdotter, Marit (Märta)	Nilsson, Knut. Danneman		
Småskollärarinna	d 26/2 1886	f 25/6 1783, Stavnäs, Tångeberg	f 25/6 1783, Stavnäs, Tångeberg	1733 - 1/8 1803, Stavnäs, Tångeberg		
f 14/3 1894	Stavnäs, Spåsserud	d 31/3 1861, Stavnäs, Møsterud	d 31/3 1861, Stavnäs, Møsterud	Jonsdotter, Marit		
Stavnäs, Spåsserud	5	11	11	1744, Stavnäs - 18/1 1832, Stavnäs		
d 8/2 1983	Billgren	Jansson, Jonas Hemmansäg, torpare	Jansson, Jonas Hemmansäg, torpare	Jonsson, Jan	Pålsson, Jon	1737 - 23/11 1800, Stavnäs, Karsbol
Stavnäs, Spåsserud	Carl Johansson	f 21/10 1788, Stavnäs, Karsbol	f 21/10 1788, Stavnäs, Karsbol	15/7 1759 Stavnäs - 7/1 1819, Stavnäs	Jonsdotter, Brita	1734 - 17/8 1786, Stavnäs, Brandsbol
	Skräddare, hemmansäg.	d >1840, Stavnäs	d >1840, Stavnäs	Persdotter, Annika	Olsson, Per	
	f 24/3 1833	g 26/12 1817, Värmskog	g 26/12 1817, Värmskog	12 27/10 1763, Stavnäs - 3/11 1830, Stavn.	Hansdotter, Malin	c 1720 - 3/9 1807, Stavnäs, Törnebol
	Stavnäs, Karsbol	Olssdotter, Maria	Olssdotter, Maria	Olofsson, Olof		
	d 7/11 1908	f 3/1 1796, Värmskog, Degerbyn	f 3/1 1796, Värmskog, Degerbyn			
	Stavnäs, Skjutsbol	d >1840, Stavnäs	d >1840, Stavnäs	Pålsdotter, Annika		
Nr 3, mor	g 27/7 1856, Stavnäs	6	13			
Billgren	Olssdotter	Persson, Olof Hemmansägare	Persson, Olof Hemmansägare	Bryngelsson, Per	Persson, Bryngel	c 1730 - 6/5 1795, Stavnäs, Skjutsbol
Malvina	Stina	f 25/7 1802, Stavnäs, Skjutsbol	f 25/7 1802, Stavnäs, Skjutsbol	23/12 1767, Stavnäs - 20/6 1830, Stavn.	Persdotter, Ingegerd	
f 7/3 1864	f 24/3 1835	d 28/10 1864, Stavnäs, Skjutsbol	d 28/10 1864, Stavnäs, Skjutsbol	Andersdotter, Britta	Persson, Anders	
Stavnäs, Skåfterud	d 15/4 1913	g 26/12 1831, Stavnäs	g 26/12 1831, Stavnäs	8/10 1766, Stavnäs - 26/4 1839, Stavnäs	Månsdotter, Karin	c 1722 - 20/11 1805, Stavnäs, Skjutsbol
d 9/6 1941	Stavnäs, Skjutsbol	Nilsdotter, Kajsa	Nilsdotter, Kajsa	Bryngelsson, Nils	Persson, Bryngel	Se nr 56
Stavnäs, Spåsserud	Stavnäs, Skjutsbol	f 23/2 1810, Stavnäs, Boda	f 23/2 1810, Stavnäs, Boda	30/3 1765, Stavnäs - 18/8 1840, Stavnäs	Persdotter, Ingegerd	Se nr 57
	Stavnäs, Skjutsbol	d 22/10 1893, Stavnäs, Skjutsbol	d 22/10 1893, Stavnäs, Skjutsbol	Tolsdotter, Anna	Eriksson, Tol	c 1741 - 9/3 1820, Stavnäs, Boda
	7	15	15	22/8 1776, Stavnäs - 24/7 1840, Stavnäs	Bryngelsdotter, Kerstin	c 1731 - 22/11 1812, Stavnäs, Boda
22/9 2015						

Utvandrarna från Ölme

av Kjell Toreld

När det gamla missionshuset i Elofstorp i Ölme skulle säljas för några år sedan, hittade Nancy Edlund 33 brev som var skrivna 1886-1899. De hade skickats av ölmebor till skraddaren Lars Johan Johansson i Amerika. Han tog dem tillbaka till hembygden när han och hans hustru 1899 återvände till Ölme efter 15 år.

Lars Johan skrev till gamla ungdomskamrater och även många andra, som han aldrig hade träffat och ställde massor av frågor, som han ville ha svar på. Han prenumrerade också på Nya Kristinehamns-Posten för att få veta vad som hände i bygden. Där läste han med stort intresse de nyheter som tidningens "lokalkorrespondent" i Ölme, den välkände och friskspråkige soldaten Lars Lämgren, hade att berätta. Det ledde till en brevväxling mellan dem och tio av breven är skrivna av Lars Lämgren.

Det var en stark hemlängtan som fick Lars Johan att skriva alla brev. Han saknade både naturen och människorna och undrade bl. a. om det fanns något litet ställe till salu och om det var efterfrågan på skraddare i Ölme.

År 1894 var det ett elände i Amerika och Lars Johan skrev ett brev om förhållandena där, som var riktat till Nya Kristinehamns-Postens läsare. Det infördes i tidningen 1895 nr 5½. Här berättade han om brännande torka, skogsbränder, missväxt och farmare som övergav sina gårdar. I städerna var det stor arbetslöshet, sänkta löner, strejker och övervåld. Det var brist på bränsle och folk plockade upp gammal kospillning och kolstybb som spillts utmed järnvägarna från de koleldade loken. Det var hunger och modlöshet i många hem. Han uppmanade läsarna att tänka sig för,

innan de "söker sitt bröd i främmande land".

Han och hustrun fick nog och återvände som sagt 1899 till Ölme. Där köpte de sig en bit mark och flyttade dit en stuga, där de kunde bo. Stället kallas Åsbacka och ligger vid Elofstorp i närheten av Broby. Lars Johan fortsatte som skraddare. Några år senare kom sonen Victor efter från Amerika.

Studiecirkel

När de återfunna breven blev allmänt kända bildades det en studiecirkel, som jag deltar i. Eftersom Lars Johans hustru Anna Maria född Toll från Tållerud i Ölme var faster till min morfar, har jag ett särskilt intresse. En annan av deltagarna, Sigvard Larsson i Stubberud, fann på nätet att någon sökte efter uppgifter om Åsbacka i Ölme. Det väckte hans intresse, eftersom det var hans farfar som sålde markbiten till dem när de kom tillbaka, var deras nära granne och gjorde bouppteckningarna efter deras bortgång på 1920-talet.

Lars Johan och Anna Maria hade en son kvar i Amerika och det visade sig, att det var ett av hans barnbarn, Jean Adams i Amerika, som sökte kontakt angående Åsbacka genom Ancestry.com. Hon har gett oss mera kött på benen och har sänt oss fotografier. Tillsammans med henne har vi kartlagt deras släkt både bakåt och framåt.

Efterlysning

Utflyttningen från Ölme var mycket omfattande och inte minst till Amerika. I ett av Lars Lämngrens brev skriver han att det var 200 personer som utvandrade från

Nr 197

Min mormor Maria Johansson föddes i Gullsby, Sunne 1883. Hennes far Johan Nilsson var, förutom hemmansägare, även kyrkvård. Hon hade sju syskon, varav sex for till Amerika och tre av dessa återvände.

Antavlan är till stor del koncentrerad till Sunne socken i Värmland.

Thore Jansson
070-190 45 93
thore@futureconsulting.se

Ölme till Vermont i nordöstra USA, där många arbetade vid ett stort marmorbrott. Detta och mycket annat skulle vi vilja veta mer om. Vi vill samla in uppgifter om hela utvandringen utifrån ett Ölme-perspektiv. Få en bild av både sociala, kulturgeografiska och ekonomiska förhållanden. Ge en beskrivning av enskilda människooöden. Allt det klarar vi inte ensamma utan vill gärna komma i kontakt med dig, som har utvandrade förfäder från Ölme eller på annat sätt kan hjälpa till.

Ta gärna kontakt med Nancy Edlund: klippan@nancyedlund.se eller mig, Kjell Toreld: kjell.toreld@swipnet.se

Ett av Lars Johans brev från Amerika. Foto: Lars Myr, VF.

Upprättad för Maria Svensson, f. Johansson 18/1 1883 i Gullsby, Sunne (S)						mm(7) t. Thore Jansson. Alla orter i (S) län	
Antavla nr 197	Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V	VÅ = Västra Åntervik	
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63			
Nr 2, far Nilsson Johan Hemmansäg., kyrkvård f 22/9 1858 Sunne, Gullsby d 16/3 1937 Sunne, Gullsby g 1/12 1881 Sunne	Olsson	Olsson, Olof f 25/12 1795, Sunne, Mellby d 12/8 1874, Sunne, Gullsby g 26/12 1819, Sunne	Elofsson, Olof. Nämndeman 21/9 1759, Sunne - 7/7 1810, Sunne Mattsdotter, Marit 8 5/5 1760, Sunne - 17/8 1842, Sunne	Andersson, Elof Jönsdotter, Marit Bengtsson, Mats Olsson, Maria Jonsson, Nils Andersdotter, Marit Olsson, Erik Jönsdotter, Annika Olofsson, Per Olofsdotter, Brita Persson, Nils Arvidsdotter, Gertrud Persson, Nils Persdotter, Maria Håkansson, Jan Matsdotter, Dordi Nilsson, Jöns Olsson, Karin Nilsson, Nils Arvidsdotter, Karin Persson, Bengt Jönsdotter, Ingeborg Nilsson, Ingemar Olsson, Ingeborg Larsson, Lars Olsson, Kerstin Andersson, Sven Nilsson, Marit	1724 - 6/11 1762, Sunne, Skäggeberg f 1729 6/5 1727, Sunne - 28/6 1800, Sunne, Mellby 1719 - 25/9 1770, Sunne, Mellby f 1731, Sunne, Maggeby f 1736, Sunne, Maggeby f Sunne, Västansjö		
	Persdotter	Svensson, Per f 17/10 1785, Sunne, Gullsby d 28/1 1849, Sunne, Gullsby g 26/12 1805, Sunne	9 28/3 1769, Sunne - 6/4 1840, Sunne	Jönsdotter, Annika			
	Karin	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby	10 21/4 1753, Sunne - 16/5 1811, Sunne	Persdotter, Maria			
	f 23/1 1816	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 22/3 1863	11 5/4 1753, Sunne - 21/3 1814, Sunne	Håkansson, Jan			
	Sunne, Gullsby	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby	12 25/7 1759, VÅ - 26/8 1809, Sunne	Matsdotter, Dordi			
	d 22/3 1863	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby	13 f 1745, Sunne, Borgeby N	Nilsson, Jöns			
	Sunne, Gullsby	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby	14 f 8/8 1747, Sunne, Backetorp	Olsson, Karin			
	f 18/1 1883	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby	15 f 1759	Nilsson, Nils			
	Sunne, Gullsby	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Arvidsdotter, Karin			
	d 29/3 1966	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Persson, Bengt			
Sunne, Torsby	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Jönsdotter, Ingeborg				
g 30/10 1909	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Nilsson, Ingemar				
Sunne	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Olsson, Ingeborg				
Svensson	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Larsson, Lars				
Olov Edvard	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Olsson, Kerstin				
f 28/1 1879, Sunne	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Andersson, Sven				
Nr 3, mor	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby		Nilsson, Marit				
Nilsson	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby						
Maria	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby						
f 10/4 1860	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby						
Sunne, Torsby	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby						
d 22/1 1911	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby						
Sunne, Gullsby	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby						
16/8 2014	Persdotter, Kerstin f 19/2 1777, Sunne, Gullsby d 16/4 1839, Sunne, Gullsby						

Vårens program 2016

Arvika

Träffar: Biblioteket första måndagen i månaden kl 17-19.
Måndag 11 jan. Diskussioner – Frågor mm.
1 feb, 7 mars, 4 april, 2 maj: Program inte bestämt
30 maj. Diskussioner – frågor mm
Hjälp med forskning tredje tisdagen i månaden, kl 15-19, 19/1, 16/2, 15/3, 19/4 och 17/5
Släktforskningens dag lördag 19 mars kl 10-14. Släktforskarrummet med PC bokad för oss.

Filipstad

Forskarjour på biblioteket den andra onsdagen och den sista lördagen i varje månad med start den 16 januari. På onsdagarna är jourtiden 16-18 och på lördagarna 11-13.
Onsdag 17 feb. kl 15 Fattigauktioner. Arkivarie Björn Midböe berättar
Folkets Hus, Wera Ludvigsson-salen

Karlstad

Alla aktiviteter sker på Arkivcentrum, Almqvistsalen eller Edbergssalen.
Forskarjour på Arkivcentrum varje torsdag kl 16-19 under perioden 7/1-12/5
Torsdag 28 jan. kl 18.30 Eva Sjöqvist Persson: DNA i släktforskningen – varför då?
Måndag 8 feb. kl 14.00 Valter Berg: Gustava-bygden
Torsdag 25 feb. kl 18.30 Staffan Svanqvist: Giftprästen Lindbäck från Silbodal
Måndag 7 mars kl 14.00 Niclas Persson: Hur släktforskar man i Finland?
Lördag 19 mars kl 10.45 o 14.15 Släktforskningens Dag. Annika Sandén:
Missdådare - Brott och människoöden i Sverige omkring 1600
Torsdag 14 april kl 18.30 Claes Westling: Domstolsförska

Kristinehamn

Föreläsningar hörsalen Biblioteket kl.18.30:
Tisdagen 26 jan. Kjell Hasselroth: Datorhjälp i släktforskningen - DIS
Tisdagen 22 mars Emigration
Tisdagen 26 april Frikyrkorörelser
Tisdagen 24 maj kl.17.30 Våravslutning endast medlemmar o anmälning
Släktforskarjour i släktforskarrummet, kl.14-17. Andra tisdagen varje månad, 12/1, 9/2, 8/3, 12/4, 10/5
”Snacktjm” för daglediga, hörsalen, kl.14-17: Tisdagar 19/1, 16/2, 15/3, 19/4
Lördagen 19 mars kl.11-14: Släktforskningens dag i hörsalen och släktforskarrummet

Säffle

Måndagen den 25 jan. kl.19. Informationskväll
Måndagen den 29 febr. kl. 19. Historiska kartor. Morgan Nyberg föreläser.
Måndagen den 21 mars kl. 19. Mina anor. K G Lindgren berättar
Måndagen den 25 april kl.19. Släktforskningen och kartorna. Dennis Gröning berättar
Måndagen den 23 maj kl.18. En vandring bland lämningar. Bo Kihlgren vandrar och berättar.
Plats: Säffle bibliotek utom vid sista tillfället, där plats meddelas senare.

Grums

Hagfors

Sunne

Grums, Hagfors och Sunne, Se Värmlandsrötter

Släktforskningens Dag 2016 - 19 mars